

R. 1926.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 24a.

31 grudnia 1926.

T R E Ś Ć :

- INSTRUKCJA do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (kancelaryj, organów wykonawczych i kas) z dnia 14 grudnia 1926 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Izbą Kontroli. 449
- INSTRUKCJA dla organów sądowych w przedmiocie dodatku 10⁰/o-wego do opłat stemplowych, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Izbą Kontroli 485

I N S T R U K C J A

do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych (kancelaryj, organów wykonawczych i kas) z dnia 14 grudnia 1926 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Izbą Kontroli.

Uwagi wstępne.

§ 1. Kancelarje sądowe, organa wykonawcze oraz kasy sądowe mają w zakresie opłat stemplowych stosować się: do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r., Dz. U. R. P. № 98 poz. 570 (skrót: u. o. s.), do rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. № 123 poz. 713 (skrót: r. w. s.) i do niniejszej instrukcji (skrót: i. s. sąd).

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji.

Instrukcja niniejsza składa się z trzech części, z których pierwsza (§§ 2-26) zawiera przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie, druga (§§ 27-62) dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austriacki, trzecia (§§ 63-90) dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki. Każda z tych części jest podzielona na trzy działy, z których pierwszy (dział A: §§ 2-24, 27-60 oraz 63-88) obejmuje przepisy dla kancelaryj sądowych, drugi (dział B: §§ 25, 61, oraz 89) przepisy dla organów wykonawczych, trzeci (dział C: §§ 26, 62 i 90) przepisy dla organów kasowych. Blankiety, według wzorów 1-4 oraz 6-8, załączonych do niniejszej instrukcji, jak również według wzoru 5, załączonego do r. w. s., dostarcza kancelarji sądowej izba skarbowa.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r.

CZEŚĆ PIERWSZA.

Przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie.**A. Przepisy dla kancelaryj sądowych.****I. Zakres działania.**

§ 2. Zakres działania kancelarii sądowej w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych (§§ 3-15); a) od aktów sprzedaży drogą licytacji odbytej w sądzie (§§ 9-12), b) od orzeczeń sądowych, na mocy których w toku postępowania egzekucyjnego przedmiot egzekucji przechodzi na własność wierzyciela (§§ 13 i 15), c) od orzeczeń sądowych w przedmiocie wykupu majątków rodowych (§ 14);

2) przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 16-18);

3) współdziałanie z urzędami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 19-23);

4) przesyłanie izbie skarbowej odwołań od nakazów płatniczych, sporządzonych przez kancelarię sądową (§ 24).

Czynności powyższe wykonywa sekretarz sądu.

II. Wymierzanie opłat stemplowych.**1) Postanowienia ogólne.**

§ 3. Celem wymierzenia opłaty stemplowej (§ 2, punkt 1) kancelaria sądowa sporządza nakaz płatniczy na blankiecie według załączonego wzoru 1.

W blankiecie tym kolumna 4 ma znaczenie tylko dla obszaru, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie, a zatem jest bez znaczenia dla obszaru dawnego Królestwa Kongresowego.

§ 4. Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się do akt tej sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w numer porządkowy według zasad, dotyczących owej sprawy cywilnej. Ten numer wypisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku №. Poniżej—obok znaku WOS.—należy podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 16).

Kancelaria przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1” bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10”. Pod tym względem obowiązuje zasada, że pozycja budżetowa 1 obejmuje: opłatę w wysokości 4⁰/₀ od przeniesienia własności nieruchomości (kol. 2, 3, 4) oraz opłatę w wysokości 1⁰/₀ wymierzoną jednocześnie z opłatą 4⁰/₀ (kolumna 9 nakazu płatniczego). Natomiast opłatę w wysokości 2⁰/₀ od przeniesienia prawa wydobywania ciał kopalnych, opłatę 1⁰/₀-ową, wymierzoną jednocześnie z 2⁰/₀, oraz opłatę, wymienioną w kol. 13 nakazu płatniczego, zarachowuje się w pozycji budżetowej 10. Nakaz płatniczy oraz wszystkie późniejsze akta, tyżące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub okładce z napisem „opłata stemplowa”; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia, w sposób, przepisany w ustawie postępowania cywilnego dla doręczenia wezwań.

2) Poszczególne rodzaje opłat.**a) Przeniesienie własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych.****Pojęcie nieruchomości.**

§ 5. Przy wymiarze opłat stemplowych uważa się w myśl art. 12 (ustępu ostatniego) u. o. s. za rzecz nieruchomą (nieruchomość):

1) grunt oraz przedmioty, z nim związane (budynki, rośliny od gruntu nieoddzielone i t. p.),

2) prawo wieczystej dzierżawy,

3) na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie (tom X, część I Zb. pr. ces. ros.) — prawo zabudowy (art. 542¹ — 542^{2b} prawa cywilnego).

Za nieruchomość uważa się również niewydzieloną (idealną) część przedmiotu, wymienionego wyżej pod 1, 2 lub 3, a mianowicie także wówczas, gdy udział opiera się na spadkobranii (art. 12, ustęp ostatni, punkt 5 u. o. s.; art. 52, ustęp przedostatni u. o. s.; § 14 r. w. s.).

Wszelkie inne przedmioty uważa się przy wymiarze opłat stemplowych za rzeczy ruchome. Do rzeczy ruchomych zalicza się więc przy wymiarze opłat stemplowych również przynależności rzeczy nieruchomości (t. zw. „nieruchomości z przeznaczenia”).

Wysokość opłaty.

§ 6. Licytacja oraz orzeczenie, wymienione w kolumnie 3 lub 4 blankietu nakazu płatniczego, jeżeli ma za przedmiot nieruchomość (§ 5), podlega opłacie w wysokości 4⁰/₀ (art. 58, ustęp pierwszy u. o. s.).

Jeżeli zaś ma, za przedmiot prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu (w szczególności więc kopalnię, na cudzym gruncie urządzoną), to podlega opłacie w wysokości 2⁰/₀ (art. 65, ustęp trzeci u. o. s.); przepis ten dotyczy nie tylko minerałów, będących przedmiotem badań górniczych („minerałów zastrzeżonych”), lecz także wszelkich innych, jako to: kamieni, piasku, gliny, wapna, marglu, gipsu, żwiru, torfu i t. p. (art. 64, punkt 1 u. o. s.).

§ 7. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia jest wyłącznie nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych, to podstawę wymiaru należy wymienić dwukrotnie: w kolumnach 5 i 6. W nagłówku kolumny 8 należy wymienić stopę (4⁰/₀ względnie 2⁰/₀).

§ 8. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia, oddającego nieruchomość lub prawo wydobywania ciał kopalnych na własność wierzycielowi (kolumna 3 blankietu), jest oprócz nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych mienie innego rodzaju (przynależności, zapasy surowców, gotowe wyroby i t. p.), to od wartości tych innych przedmiotów należy się opłata w wysokości 1⁰/₀ (art. 52, ustęp ostatni; art. 65, ustęp ostatni; art. 66 punkty 2 i 3 u. o. s.). Tę opłatę należy wymienić w kolumnie 9.

W przypadkach tego rodzaju kwotą opłaty, którą należy wymienić—cyframi i słowami—poniżej tabeli, jest suma kwot, wymienionych w kol. 8 i 9.

Sprzedaż w drodze licytacji.

§ 9. Kancelaria sądowa wymierza opłatę stemplową od sprzedaży w drodze licytacji, odbytej w sądzie (art. 30, punkt 1 i art. 52, punkt 2 u. o. s.).

§ 10. Jeżeli przedmiotem licytacji jest prócz nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnych, mienie innego rodzaju (§ 8), to kancelaria sądowa celem wypełnienia kolumn 6 i 7 nakazu płatniczego (wzór 1) rozdziela cenę nabycia między nieruchomość (względnie prawo wydobywania ciał kopalnych) i przedmioty innego rodzaju według stosunku, ustalonego przy oszacowaniu, dokonaniem na mocy punktu 3 artykułu 1125 ustawy postępowania cywilnego—o ile §§ 11 i 12 nie zawierają postanowień odmiennych.

§ 11. Jeżeli przedmiotem licytacji jest nieruchomość, stanowiąca gospodarstwo rolne, wraz z przynależnościami to należy (w myśl ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.) wpisać: 9/10 ceny ogólnej w kolumnę 6, a 1/10 ceny ogólnej w kolumnę 7 nakazu płatniczego.

§ 12. Jeżeli nabywca podał kancelarii sądowej przed wymierzeniem opłaty stemplowej: ile z ceny nabycia przypada na nieruchomości (względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych), a ile na przedmioty innego rodzaju i kwota podana przez nabywcę jako wartość nieruchomości (prawa wydobywania ciał kopalnych) jest wyższa od tej, która przypada na nieruchomości (prawo wydobywania ciał kopalnych) według §§ 10 lub 11, to należy kolumny 6 i 7 nakazu płatniczego wypełnić według wyjaśnień, udzielonych przez nabywcę.

Przejęcie przedmiotu egzekucji na własność wierzyciela.

§ 13. Opłatę od orzeczenia sądowego, na mocy którego nieruchomości lub prawo wydobywania ciał kopalnych przechodzi w toku postępowania egzekucyjnego na własność wierzyciela (art. 1171 i 1175 ustawy postępowania cywilnego oraz art. 52, punkt 3, u. o. s.), wymierza kancelaria sądowa zaraz po wydaniu orzeczenia.

Kolumny 5, 6 i 7 należy wypełnić według danych zawartych w orzeczeniu. Jeżeli jednak sąd postanowił ogólnikowo, że nieruchomości (lub kopalnia) oddaje się wierzycielowi na własność na pokrycie wierzytelności, a suma wierzytelności przewyższa wartość ustaloną drogą oszacowania (art. 1117 — 1127, ustawy postępowania cywilnego), to do kolumn 5, 6 i 7 wpisuje się odnośne kwoty, ustalone drogą oszacowania.

Wypuk majatków rodowych.

§ 14. Kancelarie sądów, mających siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie (poza obszarem dawnego Królestwa Kongresowego), wymierzają opłatę stemplową od postanowień co do prawa wykupu dóbr rodowych (art. 1442 i 1443 ust. post. cyw.; art. 30 punkt 5 oraz art. 52, punkt 4 u. o. s.).

Za podstawę wymiaru opłaty przyjmuje się całą kwotę, którą wykupujący ma zapłacić w myśl punktów 1 i 2 art. 1367 prawa cywilnego (art. 7 ustęp drugi u. o. s.).

b) *Przelew wierzytelności.*

§ 15. Kancelaria sądowa wymierza w myśl punktu 2 art. 30 u. o. s. opłatę sądową od orzeczenia sądowego w przedmiocie przelewu wierzytelności dłużnika na wierzyciela (art. 1083 ustawy postępowania cywilnego). Opłata wynosi zasadniczo 1% (art. 66, punkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się sumę wierzytelności, będącej przedmiotem przelewu (art. 70 u. o. s.).

Jeżeli jednak przedmiotem przelewu są imienne papiery wartościowe, to opłata wynosi (w myśl art. 79 u. o. s.): przy akcjach i innych papierach o niestałym oprocentowaniu — 0,2%, a przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałym oprocentowaniu — 0,05%. Za podstawę wymiaru przyjmują się kwoty, za którą sąd oddał papiery wartościowe wierzycielowi (art. 78, punkt „a” u. o. s.).

W nagłówku kolumny 13 nakazu płatniczego należy wymienić stopy (1% względnie 0,2% względnie 0,05%), którą zastosowano w przypadku poszczególnym. W razie zastosowania dwóch stóp (np. w razie oddania wierzycielowi na własność akcji i listów zastawnych należy w nagłówku kolumny 13 wymienić obie stopy, w formie następującej: „0,2% względnie 0,05%”.

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 16. Kancelaria sądowa zapisuje każdą wymierzoną opłatę — zaraz po sporządzeniu nakazu płatniczego — do wykazu opłat stemplowych (skrót: WOS),

prowadzonego według wzoru 2. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie nakazy płatnicze, sporządzone w danym miesiącu.

§ 17. Przy zapisywaniu do wykazu wypełnia się kolumny 1 i 2 oraz 5 — 7, a w przypadku licytacji również kolumnę 4. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 18).

Wypełnienie kolumn 8 — 10 następuje na podstawie dołączonego do sprawy egzemplarza pokwitowania (§ 2 tymczasowych przepisów dla sądów, działających w charakterze specjalnych poborców, z dnia 9 marca 1923 r. Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości № 6 str. 149). Egzemplarz ten uważa się za załącznik nakazu płatniczego. W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidocznić w kol. 8 — 10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania bądź wyraz „nie”. Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

Zaraz po wypełnieniu kolumn 8 — 10 kancelaria uwidocznia dane, wpisane w owych kolumnach, na właściwym akcie sądowym. Zaświadczenie to ma być podpisane przez sekretarza sądu.

§ 18. Kancelaria sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, zaopatrzone w podpis sekretarza sądu oraz w pieczęć urzędową należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu.

IV. Współdziałanie z władzami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych.

§ 19. Kancelaria sądowa przesyła — w myśl ustępu piątego art. 31 oraz art. 35 u. o. s. — urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą orzeczenia sądowego (art. 131, punkt 3 u. o. s.);

2) w razie wydania wyroku, przewidzianego w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie umów sprzedaży lub przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 69 poz. 669) (art. 52, punkt 4 u. o. s.);

3) w razie zawarcia w postępowaniu spornym układu pojednawczego, powodującego przejście własności nieruchomości (art. 133, ustęp przedostatni u. o. s.);

4) jeżeli w postępowaniu niespornem sporządzono przed sądem pismo, stwierdzające umowę;

5) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej opłaty stemplowej lub, że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanej terminu lub w sposób nieprawidłowy.

Punkt 5 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwowpisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwowpis;

b) w razie złożenia (choćby niepoświadzonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwowpisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 20. W przypadkach, wymienionych w punktach 1 — 4 § 19, kancelaria sądowa przesyła uwierzytelniony odpis orzeczenia (§ 19, punkty 1 i 2), względnie układu pojednawczego (§ 19 punkt 3) lub pisma, stwierdzającego umowę (§ 19, punkt 4).

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 19, punkt 5) kancelaria sądowa postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na blankiecie według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.) bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Kancelaria może we wszystkich przypadkach, przewidzianych w § 19, przesłać urzędowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast wyciągu odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej” należy krótko określić przedmiot (wyrażeniem: „licytacja” względnie „podział wspólności”, „wyrok”, „układ pojednawczy” „umowa o . . . .” i t. p.) oraz wymienić numer odnośnej karty akt sądowych.

§ 21. Jeżeliby strony, które zawierają układ pojednawczy (§ 19, punkt 3), lub sporządzają przed sądem pismo, stwierdzające umowę (§ 19, punkt 4), wyraziły życzenie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, to kancelaria sądowa ma przyjąć te znaczki, nakleić je na odnośnym akcie i skasować zapomocą pieczęci urzędowej; ma przytem oznajmić stronom, że ostatecznego ustalenia wysokości opłaty dokona urząd skarbowy.

Na odpisie przeznaczonym dla urzędu skarbowego, kancelaria sądowa stwierdzi, że oryginał jest zaopatrzony w znaczki stemplowe i poda ich wysokość.

§ 22. Kancelaria sądowa, znajdująca się w siedzibie urzędu skarbowego, doręcza wyciągi z akt sądowych (§§ 19 i 20), względnie całe akta sądowe (§ 20), zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych”, sporządzonej według wzoru 3.

Księga doręczeń może być założona na szereg lat, ale w kolumnie I rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W kolumnie 2 należy wymienić numer porządkowy aktu, podlegającego opłacie (§ 19, punkty 1—4) względnie aktu, do którego dołączono pismo zakwestjonowane (§ 19, punkt 5).

W kolumnie 3 należy określić akt krótko wyrażeniami: „licytacja”, „podział wspólności”, „wyrok”, „układ pojednawczy” i t. p. W przypadkach, wymienionych w punkcie 5 § 19, można użyć wyrażenia: „zawiadomienie o naruszeniu ustawy”.

W kolumnie 4 należy wpisać wyraz „wyciąg” lub wyraz „akta”. Kolumny 6 i 7 wypełnia urząd skarbowy.

Kancelaria sądowa, znajdująca się poza siedzibą urzędu skarbowego, nie prowadzi księgi doręczeń, ale do każdej przesyłki wyciągów względnie całych akt załącza wykaz, sporządzony na blankiecie księgi doręczeń i zachowuje u siebie odpis tego wykazu. Również w tym wykazie numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Kancelaria ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń (względnie do wykazu, określonego w ustępie poprzednim):

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1—4 § 19, umieścić na akcie, wymienionym w kolumnie 2 księgi (wykazu) adnotację następującą: „Udzielono urzędowi skarbowemu. Poz. ks. dor. . . . . z 19 . . r.”; adnotacja ta ma być podpisana przez sekretarza sądu;

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 19, punkt 5) umieścić na piśmie zakwestjonowanym adnotację, podaną w § 75 r. w. s., wymienając jednak—zamiast daty przesłania—pozycję księgi doręczeń.

Doręczenie—zpomocą księgi lub wykazu—ma nastąpić najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia aktu sądowego (punkt a), względnie od dnia, w którym sporządzono zawiadomienie o naruszeniu ustawy (punkt b).

§ 23. Funkcjonariusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonym im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo

przeglądać akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych, jak również repertorja, wykazy opłat stemplowych (§ 16) i księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych (§ 22).

V. Odwołanie.

§ 24. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez kancelarię sądową (§§ 3—15) mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do kancelarii sądowej.

Strona ma w myśl powołanego art. 47 u. o. s. załączyć do odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg, nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Kancelaria sądowa przesyła odwołanie wraz z odnośnymi aktami, przechowanymi w osobnej kopercie (§ 4 ustęp przedostatni), oraz ze swą opinią izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Kancelaria ma przesłać odwołanie izbie skarbowej nawet wtedy, jeżeli je wniesiono po upływie przepisane terminu.

Jeżeli do kancelarii sądowej wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez komornika (§ 25), to kancelaria ma zażądać od komornika odnośnych akt oraz pisemnej opinii, a po otrzymaniu tych akt i opinii przesłać odwołanie wraz z aktami i opinią komornika izbie skarbowej.

Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu kancelarię sądową i zwraca jej akta (nie wyłączając odwołań). Kancelaria sądowa nie zawiadamia podatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbowa.

Kancelaria włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie od wymiaru opłaty, dokonanego przez kancelarię, oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu takiego odwołania i zaopatruje te pisma w odpowiednie numery porządkowe; otrzymane zaś od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu odwołania od wymiaru opłaty, dokonanego przez komornika, kancelaria przesyła (wraz z odwołaniem) komornikowi.

B. Przepisy dla komorników.

§ 25. Komornik wymierza i pobiera opłaty stemplowe:

- 1) od dokonanych przez siebie licytacji rzeczy ruchomych,
- 2) w przypadku oddania wierzycielowi na własność rzeczy ruchomych, będących własnością dłużnika — z powodu niedojścia licytacji do skutku (art. 1063 ustawy postępowania cywilnego),
- 3) w przypadku oddania wierzycielowi papierów wartościowych, będących własnością dłużnika (art. 1072 ustawy postępowania cywilnego) lub
- 4) w przypadku sprzedaży papierów wartościowych (art. 1073 ustawy postępowania cywilnego)—z wyjątkiem sprzedaży za pośrednictwem maklera przysięgłego (art. 1074 ustawy postępowania cywilnego).

Opłata wynosi w przypadkach, wymienionych w punktach 1 i 2: 1% od ceny sprzedaży względnie od sumy, podług której rzeczy ruchome zostają oddane wierzycielowi na własność (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). W przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 4, stosuje się stawki, podane w ustępie drugim § 15.

W przypadku sprzedaży (punkty 1 i 4) nabywca ma uiścić opłatę oprócz ceny sprzedaży. Nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszczerpienie ceny przez potrącenie opłaty).

Opłatę należy uiścić do rąk komornika — gotówką lub znaczkami stemplowymi. Komornik ma również w razie uiszczenia gotówką zakupić za nią znaczki stemplowe.

Komornik ma na protokóle, stwierdzającym czynność urzędową (wymienioną wyżej w punktach 1—4) i pozostającym w jego aktach, stwierdzić wymiar opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy opłatę uiszczono.

Na tymże protokóle ma komornik—w ciągu trzech dni od daty czynności urzędowej nakleić znaczki stemplowe i skasować je swą pieczęcią urzędową.

C. Przepisy dla kas sądowych.

§ 26. Opłaty stemplowe, wymierzone przez kancelarję sądową zapomocą nakazu płatniczego, należy uiszczyć w kasie sądowej, która kwituje odbiór w sposób, wskazany w § 2 „tymczasowych przepisów dla sądów, działających w charakterze specjalnych poborców“ (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1923 № 6 str. 149).

W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych „tymczasowych przepisów“) należy dwie kolumny po stronie przychodu i dwie po stronie rozchodu przeznaczyć na opłaty stemplowe. Jedna z kolumn po każdej stronie ma być zaopatrzona w nagłówek: „Opłaty stemplowe poz. 1“, druga w nagłówek: „Opłaty stemplowe poz. 10“. Kasa sądowa zapisuje do księgi kasowej w przypadku poszczególnym według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym, po stronie lewej u góry.

Wpłacając do kasy skarbowej sumy, pobrane tytułem opłat stemplowych, kasa sądowa wymienia w deklaracji płatniczej, względnie na odwrotnej stronie blankietu nadawczego P. K. O. osobno kwotę, która ma być zapisana w pozycji 1, a osobno tę, która należy do pozycji 10.

CZĘŚĆ DRUGA.

Przepisy dla obszaru na którym obowiązuje kodeks cywilny austriacki.

A. Przepisy dla kancelaryj sądowych.

I. Zakres działania.

§ 27. Zakres działania kancelarii sądowej w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

- 1) Wymierzanie opłat stemplowych (§§ 28—42): a) od aktów sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd (§§ 34—38), b) od orzeczeń sądowych, na mocy których w toku postępowania egzekucyjnego przedmiot egzekucji zostaje sprzedany z wolnej ręki (§§ 39, 40 i 42) lub przechodzi na własność wierzyciela (§ 41);
- 2) przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 43—46);
- 3) współdziałanie z urzędami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 47—56);
- 4) przesyłanie izbie skarbowej odwołań od wymiarów, dokonanych przez kancelarję sądową (§ 57).

II. Wymierzanie opłat stemplowych.

1) Postanowienia ogólne.

§ 28. Celem wymierzenia opłaty stemplowej kancelarja sądowa sporządza nakaz płatniczy na formularzu według załączonego wzoru 4.

Szczegółowe wskazówki o sposobie wypełnienia formularza zawierają §§ 36—42.

Nakaz płatniczy podpisuje kierownik kancelarii sądowej względnie oddziału kancelaryjnego.

§ 29. Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się do akt tej sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w liczbę czynności według zasad, dotyczących owej sprawy cywilnej. Tę liczbę czynności wpisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku L. Poniżej—obok znaku WOS—należy podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 43).

Kancelarja przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1“ bądź [wyrazy „Pozycja budżetowa 10“. Pod tym względem obowiązuje zasada, że w pozycji budżetowej 1 mają być zarachowane: opłata w wysokości 4⁰/₀ od przeniesienia własności nieruchomości (kol. 2, 3, 4) oraz opłata w wysokości 1⁰/₀, wymierzona jednocześnie z opłatą 4⁰/₀-ową (kolumna 9 nakazu płatniczego). Natomiast opłata w wysokości 2⁰/₀ od przeniesienia prawa wydobywania ciał kopalnych, opłatą 1⁰/₀-ową, wymierzona jednocześnie z 2⁰/₀-ową, oraz opłatą wymienioną w kol. 14 nakazu płatniczego, zarachowuje się w pozycji budżetowej 10.

Nakaz płatniczy oraz wszystkie późniejsze akta, tyczące się danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem „Opłata stemplowa“; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia. W przypadku licytacyjnej sprzedaży nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (kol. 2 formularza) należy doręczyć nakaz płatniczy jednocześnie z doręczeniem uchwały w przedmiocie przybicia (§ 183, ustęp pierwszy, zdanie drugie i § 185, ustęp ostatni ordynacji egzekucyjnej). Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej od orzeczenia, wymienionego w kolumnach 3, 4, 11 lub 12, doręcza się jednocześnie z orzeczeniem, od którego opłatę wymierzono.

2. Poszczególne rodzaje opłat.

a) Przeniesienie własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych.

Pojęcie nieruchomości.

§ 30. Przy wymiarze opłat stemplowych uważa się w myśl art. 12 (ustępu ostatniego) u. o. s. za rzecz nieruchomą (nieruchomość):

- 1) grunt oraz przedmioty, z nim związane (budynki, rośliny od gruntu nieoddzielone i t. p),
  - 2) prawo zabudowy (ustawa z dnia 26 kwietnia 1912 r. Dz. P. P. № 86).
- Za nieruchomość uważa się również niewydzieloną (idealną) część przedmiotu, wymienionego wyżej pod 1 lub 2, a mianowicie także wówczas, gdy udział opiera się na spadkobranii (art. 12, ustęp ostatni, punkt 5 u. o. s.; art. 52, ustęp przedostatni u. o. s.; § 14 r. w. s.).

Wszelkie inne przedmioty uważa się przy wymiarze opłat stemplowych za rzeczy ruchome. Do rzeczy ruchomych zalicza się więc przy wymiarze opłat stemplowych również przynależności rzeczy nieruchomych.

Wysokość opłaty.

§ 31. Licytacja oraz orzeczenia, wymienione w kolumnach 3 i 4 formularza nakazu płatniczego, jeżeli mają za przedmiot nieruchomości (§ 30), podlegają opłacie w wysokości 4⁰/₀ (art. 58, ustęp pierwszy u. o. s.).

Jeżeli zaś mają za przedmiot prawo wydobywania ciał kopalnych z cudzego gruntu (w szczególności więc kopalnię, na cudzym gruncie urządzoną), to podlegają opłacie w wysokości 2⁰/₀ (art. 65, ustęp trzeci u. o. s.); przepis ten tyczy się nie tylko minerałów, będących przedmiotem nadań górniczych („minerałów zastrzeżonych“), lecz także wszelkich innych, jako to: żywic ziem-

nych, kamieni, piasku, gliny, wapna, marglu, gipsu, żwiru, torfu i t. p. (art. 64, punkt 1, u. o. s.).

Co do żywic ziemnych — przepis, zawarty w ustępie poprzednim, dotyczy jedynie prawa wydobywania z cudzego gruntu (t. zw. procentów netto: §§ 1—6, 8, 10, 12, 13, 16, 23, 26 ustawy z dnia 9 stycznia 1907 r. Dz. P. P. № 7); nie dotyczy prawa do cyfrowo lub procentowo oznaczonej części wydobytych ciał kopalnych albo do ich pieniężnej równowartości (t. zw. „procentów brutto“: § 7 powołanej ustawy z 1907 r.).

§ 32. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia jest wyłącznie nieruchomości lub prawo wydobywania ciał kopalnych, to podstawę wymiaru należy wymienić dwukrotnie: w kolumnach 5 i 6. W nagłówku kolumny 8 należy wymienić stopę (4⁰/₀ względnie 2⁰/₀).

§ 33. Jeżeli przedmiotem licytacji lub orzeczenia w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki (kolumna 4 formularza) są oprócz nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych inne jeszcze rzeczy (przynależności, zapasy surowców, gotowe wyroby i t. p.), to od wartości tych innych rzeczy należy się opłata w wysokości 1⁰/₀ (art. 52, ustęp ostatni; art. 65, ustęp ostatni; art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). Tę opłatę należy wymienić w kolumnie 9.

W przypadkach tego rodzaju kwotą opłaty, którą należy wymienić — cyframi i słowami — poniżej tabeli, jest suma kwot, wymienionych w kolumnie 8 i 9.

Sprzedaż drogą licytacji.

§ 34. Kancelarja sądowa wymierza opłatę stemplową od sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd, a mianowicie zarówno od przymusowej jak od dobrowolnej (art. 30, punkt 1 i art. 52, punkt 2 u. o. s.). Kancelarja nie wymierza jednak opłaty, jeżeli przy licytacji, która miała na celu zniesienie wspólności, nabył majątek wspólny jeden ze współwłaścicieli lub jeżeli majątek ten nabyli niektórzy z współwłaścicieli.

§ 35. Jeżeli przedmiotem licytacji są oprócz nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnych, inne jeszcze rzeczy (§ 33), to kancelarja sądowa celem wypełnienia kolumn 6 i 7 nakazu płatniczego rozdziela cenę nabycia między nieruchomości (względnie prawo wydobywania ciał kopalnych) i przedmioty tego rodzaju według stosunku, ustalonego przy oszacowaniu, dokonaniem na mocy ustępu ostatniego § 140 ordynacji egzekucyjnej — o ile §§ 36 i 37 nie postanawiają inaczej. (Jeżeli n. p. znawcy ustalili wartość rzeczy nieruchomej bez przynależności w kwocie 90.000 zł., wartość przynależności w kwocie 10.000 zł., a cena nabycia wynosi 85.000 zł., to tę cenę należy rozdzielić na 76,500 zł. jako wartość nieruchomości i 8,500 zł. jako wartość przynależności).

§ 36. Jeżeli przedmiotem licytacji jest nieruchomość stanowiąca gospodarstwo rolne, wraz z przynależnościami to należy (w myśl ustępu trzeciego art. 12 u. o. s.) wpisać: 9/10 ceny ogólnej w kolumnę 6, a 1/10 ceny ogólnej w kolumnę 7 nakazu płatniczego.

§ 37. Jeżeli nabywca podał kancelarji sądowej przed wymierzeniem opłaty stemplowej: ile z ceny nabycia przypada na nieruchomość (względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych), a ile na przedmioty innego rodzaju i kwota podana przez nabywcę jako wartość nieruchomości (prawo wydobywania ciał kopalnych) jest wyższa od tej, która przypada na nieruchomość (prawo wydobywania ciał kopalnych) według §§ 34 i 35, to należy kolumny 6 i 7 nakazu płatniczego wypełnić według wyjaśnień, udzielonych przez nabywcę.

Nadoferta.

§ 38. Jeżeli w przypadku nadoferty (§ 195 ordynacji egzekucyjnej) nabywca licytacyjny podwyższył cenę do wysokości najwyższej nadoferty (§ 197

ordynacji egzekucyjnej), to kancelarja sądowa wymierza opłatę dodatkową (art. 57 u. o. s.). W tym celu kancelarja (wypełniwszy w formularzu nakazu płatniczego kolumny 1—3) oblicza przedewszystkiem kwotę opłaty, którąby się należała, gdyby nabywca już przy licytacji zaofiarował cenę, którą ofiarowuje na skutek nadoferty; to obliczenie kancelarja uwidoczni w kolumnach 5—9 nakazu płatniczego. Następnie należy przez szerokość kolumn 4—7 wypisać klauzulę: „po potrąceniu opłaty, wymierzonej pierwotnie nakazem płatniczym L. cz. .... w kwocie”, poniżej zaś klauzulę drugą: „wymierza się opłatę do W. O. S.

W kolumnach 8 i 9 należy uwidocznic na wysokości klauzuli pierwszej: wymiar pierwotny, a na wysokości klauzuli drugiej: wymiar dodatkowy.

§ 39. Jeżeli w przypadku nadoferty sąd — w braku oświadczenia nabywcy licytacyjnego — udzielił przybicia nadofierentowi (§ 199 ordynacji egzekucyjnej), to kancelarja sądowa wymierza opłatę nadofierentowi, wypełniając między innymi kolumnę 4 nakazu płatniczego.

Przytem stosuje się odpowiednio §§ 35—37.

Sprzedaż z wolnej ręki.

§ 40. Opłatę od uchwały, którą sąd sprzedaje nieruchomość lub kopalnię z wolnej ręki (§ 200, punkt 1 ordynacji egzekucyjnej) wymierza się z zastosowaniem zasad, podanych w §§ 35—37.

Za podstawę wymiaru przyjmuje się całą kwotę, do której uiszczenia zobowiązuje się nabywca; wlicza się więc do podstawy wymiaru również koszt egzekucji obciążające dłużnika.

b) Przeniesienie własności rzeczy ruchomych.

Przejście na własność wierzyciela.

§ 41. Kancelarja sądowa wymierza w myśl punktu 2 art. 30 opłaty stemplowe:

a) od uchwały sądowej, wydanej na mocy § 280 ordynacji egzekucyjnej, a oddalającej rzeczy ruchome, będące własnością dłużnika, na własność wierzycielowi; opłata wynosi 1⁰/₀ (art. 66, punkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę (wymienioną w uchwale), za którą rzeczy zostają oddane wierzycielowi (art. 7, ustęp drugi oraz art. 70 u. o. s.),

b) od uchwały, zarządzającej przekazanie wierzycielności dłużnika „w miejsce zapłaty” (§ 316 ordynacji egzekucyjnej); opłata wynosi zasadniczo 1⁰/₀ (art. 66, punkt 3 u. o. s.), a za podstawę wymiaru przyjmuje się kwotę przekazaną (art. 7, ustęp drugi oraz art. 70 u. o. s.); jeżeli jednak przekazana wierzycielności wynika z papieru wartościowego przenośnego zapomocą indosu (§ 304 ordynacji egzekucyjnej), to opłata wynosi (w myśl art. 79): przy akcjach i innych papierach o niestałym oprocentowaniu — 0,2⁰/₀, przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałym oprocentowaniu — 0,05⁰/₀ od kwoty przekazanej.

W nagłówku kolumny 14 nakazu płatniczego należy wymienić stopę (1⁰/₀ względnie 0,2⁰/₀ względnie 0,05⁰/₀), którą zastosowano w przypadku poszczególnym. W razie zastosowania dwóch stóp (np. w razie oddania wierzycielowi na własność akcji i listów zastawnych) należy w nagłówku kolumny 14 wymienić obie stopy, w formie następującej: „0,2⁰/₀ względnie 0,5⁰/₀”.

Sprzedaż z wolnej ręki.

§ 42. Kancelarja sądowa wymierza w myśl punktu 1 art. 30 u. o. s. opłatę od uchwały sądowej, na mocy której rzeczy ruchome, będące własnością dłużnika, zostają sprzedane z wolnej ręki (§§ 271 i 280 ordynacji egzeku-

cyjnej). Za podstawę wymiaru przyjmuje się całą kwotę, do której uiszczenia zobowiązuje się nabywca, wlicza się więc do podstawy wymiaru również koszt egzekucji, obciążające dłużnika.

Co do wysokości opłaty i sposobu wypełniania formularza nakazu płatniczego obowiązują zasady, podane w punkcie b) oraz w ustępie ostatnim § 41.

Kancelarja sądowa nie wymierza opłaty w przypadku sprzedaży papierów wartościowych za pośrednictwem maklera przysięgłego (§ 268 ordynacji egzekucyjnej).

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 43. Kancelarja sądowa zapisuje każdą wymierzoną opłatę — zaraz po sporządzeniu nakazu płatniczego — do wykazu opłat stemplowych (skrót: WOS), prowadzonego według wzoru 2. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie nakazy płatnicze, sporządzone w danym miesiącu.

§ 44. Przy zapisywaniu do wykazu wypełnia się tylko kolumny 1 i 2 oraz 5—7, a w przypadku licytacji również kolumnę 4. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 46).

Celem wypełnienia kolumn 8—10 należy przed zamknięciem wykazu przejrzeć księgę pieniężną (§ 62). W kolumnie 10 wpisuje się pozycję księgi pieniężnej.

W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych, należy każde uiszczenie uwidocznic w kol. 8—10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania, bądź wyraz „nie”.

Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

Zaraz po wypełnieniu kolumn 8—10 kancelarja uwidoczni dane, wpisane w owych kolumnach, na właściwym akcie sądowym (na protokole licytacji, na referacie orzeczenia). Zaświadczenie to ma być podpisane przez kierownika kancelarii względnie oddziału kancelaryjnego.

§ 45. Jeżeli opłata, zapisana do wykazu opłat stemplowych, nie jest pierwszą w danej sprawie, jeżeli więc w sprawie tej kancelarja sądowa już raz wymierzyła opłatę stemplową, a mianowicie:

a) gdy licytacja nieruchomości lub kopalni (§ 34) jest relicytacją (§ 154 ordynacji egzekucyjnej);

b) w razie udzielenia przybicia nadferentowi (§ 199 ordynacji egzekucyjnej);

c) w razie dokonania licytacji z powodu nieuiszczenia ceny nabycia przez osobę, której nieruchomość (lub kopalnia) została sprzedana z wolnej ręki (§ 204, zdanie ostatnie ordynacji egzekucyjnej) — należy w kolumnie 13 wykazu opłat stemplowych umieścić uwagę „Patrz W. O. S. poz. ..../....” (w mianowniku rok).

§ 46. Kancelarja sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, zaopatrzony w podpis kierownika kancelarii względnie oddziału kancelaryjnego oraz w pieczęć urzędową, należy przesłać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu.

IV. Współdziałanie z władzami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych.

1. Udzielanie urzędowi skarbowemu wyciągów z akt sądowych.

§ 47. Kancelarja sądowa przesyła — w myśl ustępu piątego art. 31 oraz art. 35 — urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie licytacji celem zniesienia wspólności, jeżeli majątek wspólny nabywają z licytacji: jeden ze współwłaścicieli lub niektórzy z nich (art. 30, punkt 1; art. 131, punkt 2);

2) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą orzeczenia sądowego (art. 131, punkt 3);

3) w razie wydania wyroku zastępującego umowę o przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (§ 367 ordynacji egzekucyjnej oraz art. 52, punkt 4 i art. 64, punkt 4 u. o. s.);

4) w razie zawarcia w postępowaniu spornym ugody, powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni);

5) jeżeli w postępowaniu niespornem sporządzono przed sądem pismo, stwierdzające umowę; przepis ten tyczy się w szczególności oświadczeń — w przedmiocie umów o przeniesienie własności nieruchomości — złożonych w postępowaniu, przewidzianem w § 3 ustawy z dnia 23 marca 1883 r. (austr. Dz. P. P. nr. 82) lub w ustawie z dnia 11 grudnia 1906 r. o sprostowaniu ksiąg gruntowych (austr. Dz. P. P. nr. 246), umów o zawiązanie spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej albo uchwał o powiększeniu kapitału takiej spółki;

6) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej opłaty stemplowej lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanej terminu lub w sposób nieprawidłowy.

Punkt 6 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwowpisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwowpis,

b) w razie złożenia (choćby niepoświadzonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwowpisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 48. W razie licytacji celem zniesienia wspólności (§ 47, punkt 1) należy przesłać urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis protokołu licytacji, przyczem jednak z pomiędzy zaofiarowań ceny należy wymienić tylko ostatnie, zawierające cenę najwyższą.

W przypadkach, wymienionych w punktach 2—5 § 47 kancelarja sądowa przesyła uwierzytelniony odpis orzeczenia (§ 47, punkty 2 i 3) względnie ugody (§ 47, punkt 4) lub pisma, stwierdzającego umowę (§ 47, punkt 5).

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 47, punkt 6) kancelarja sądowa postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na formularzu według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.) bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Kancelarja może we wszystkich przypadkach, przewidzianych w § 47, przesłać urzędowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast wyciągu, odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej” należy krótko określić przedmiot (wyrażeniem: „licytacja” względnie „podział wspólności”, „wyrok”, „ugoda”, „umowa o .....” i t. p.) oraz wymienić liczbę odnośnej karty akt sądowych.

§ 49. Jeżeliby strony, które zawierają umowę (§ 47, punkt 4) lub sporządzają przed sądem pismo, stwierdzające umowę (§ 47, punkt 5), wyraziły

życzenie uiszczenia opłaty zapomocą znaczków stemplowych, to kancelarja sądowa — nie wdając się w badanie, czy wartość złożonych znaczków wynosi właśnie tyle, ile się należy tytułem opłaty — ma przyjąć te znaczki, nakleić je na odnośnym akcie i skasować zapomocą pieczęci urzędowej.

Na odpisie, przeznaczonym dla urzędu skarbowego, kancelarja sądowa stwierdzi, że oryginał jest zaopatrzony w znaczki stemplowe i poda ich wysokość.

§ 50. Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o opłatach sądowych, wyłączającej tę dziedzinę z zakresu działania władz skarbowych i przekazującej ją sądom, kancelarja sądowa będzie doręczała wyciągi z akt sądowych (§§ 47 i 48), względnie całe akta sądowe (§ 48) zapomocą „księgi doręczeń dla aktów należytościowych” (punkt 2 rozporządzenia austr. Min. Sprawiedl. z dn. 12 stycznia 1916 r. Dz. rozp. № 2).

Księga ta służy zatem do przysyłania urzędowi skarbowemu akt: 1) przewidzianego w §§ 47 i 48 niniejszej instrukcji 2) mającego na celu opodatkowanie spadków (§ 58, punkt 1); 3) mającego na celu wymiar należytości sądowych (§ 58, punkt 2) — w szczególności też do przysyłania zawiadomień o naruszeniach przepisów o należytościach sądowych (§ 13, ustęp 2 austr. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 21 grudnia 1915 r. Dz. P. P. nr. 380).

Natomiast nie mają być wciągane do księgi doręczeń odpisy dokumentów, przedstawionych sądowi celem legalizacji podpisu (znaku ręcznego), przesyłane urzędowi skarbowemu w myśl § 53.

Kancelarja ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń:

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1—5 §-u 47, umieścić na odnośnym akcie adnotację następującą: „udzielono urzędowi skarbowemu. Poz. ks. dor. .... z 19... r.”; klauzula ta ma być podpisana przez kierownika kancelarji względnie oddziału kancelaryjnego;

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 47, punkt 6) umieścić na piśmie zakwestjonowanym adnotację, podaną w § 75, r. w. s., wymieniając jednak — zamiast daty przesłania — pozycję księgi doręczeń.

2. Przestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych przy uwierzytelnianiu (legalizacji) podpisów.

§ 51. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to w myśl art. 31 (ustępu przedostatniego) u. o. s. oraz § 69 r. w. s. — uwierzytelnienie może być dokonane zasadniczo tylko w przypadkach następujących:

1) gdy pismo jest zaopatrzony w znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) i zarazem w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 36 r. w. s.), z którego wynika, że kwota znaczków stemplowych wynosi tyle, ile urząd skarbowy wymierzył tytułem opłaty stemplowej; (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie, gdy urząd skarbowy skasował znaczki stemplowe w kwocie mniejszej, niż kwota należnej opłaty, wymieniona w zaświadczeniu o wymiarze — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej);

2) gdy pismo jest zaopatrzony w znaczki stemplowe, skasowane przez podatnika, oraz w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez podatnika (§ 71 r. w. s.);

3) gdy pismo jest zaopatrzony w zaświadczenie kasy skarbowej, stwierdzające, że urząd skarbowy (§ 16 r. w. s.) wymierzył opłatę stemplową i ile wynosi kwota wymierzona oraz, że cała wymierzona kwota została uisz-

czoną gotówką (§ 37 r. w. s.); (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie: a) gdy z porównania wymienionej w zaświadczeniu kwoty wymierzonej z kwotą uiszczoną wynika, iż kasa przyjęła kwotę mniejszą od opłaty wymierzonej — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej, b) gdy kasa skarbową, nie powołując się na wymiar opłaty, dokonany przez urząd skarbowy, stwierdza — w myśl § 38 r. w. s. — że podatnik uiścił tytułem opłaty stemplowej kwotę, którą sam obliczył);

4) gdy pismo jest zaopatrzony w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości gotówką (§ 71 r. w. s.);

5) gdy pismo jest zaopatrzony w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) o odroczeniu płatności opłaty stemplowej (§§ 30 i 181 r. w. s.);

6) gdy strona przedstawiła:

a) nakaz płatniczy, który pochodzi od urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), a z którego wynika niewątpliwie, że dotyczy opłaty stemplowej od tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia — i zarazem

b) pokwitowanie kasy skarbowej, z którego wynika niewątpliwie, że uiszczono w całości tę właśnie opłatę stemplową, którą urząd skarbowy wymierzył nakazem płatniczym od pisma, przedstawionego sądowi celem uwierzytelnienia;

7) gdy pismo przedstawione celem uwierzytelnienia, stwierdza umowę, którą zawarł bądź skarb Rzeczypospolitej bądź zakład państwowy lub przedsiębiorstwo państwowe, będące odrębną osobą prawną, albo urząd państwowy, działający w charakterze zarządcy majątku niepaństwowego i jest zaopatrzony w zaświadczenie urzędu państwowego, który umowę zawarł, stwierdzające:

a) że i w jakiej kwocie urząd ten wymierzył opłatę stemplową oraz że kwotę wymierzoną uiszczono w całości,

b) lub że płatność została odroczone.

§ 52. Przy stosowaniu § 51 należy pamiętać o tem, że zasadniczo usuwa przeszkodę legalizacji (ze stanowiska opłat stemplowych) zaświadczenie urzędu skarbowego. Pozatem wchodzi w rachubę: zaświadczenie urzędu państwowego, który zawarł daną umowę (punkt 7 §-u 51) oraz — wyjątkowo — zaświadczenie kasy skarbowej.

Zaświadczenie kasy skarbowej wystarcza tylko w dwóch przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 6 § 51. W obu przypadkach jest wymagane, aby zaświadczenie kasy skarbowej pozostawało w związku z wymiarem opłaty, dokonany przez urząd skarbowy. Związek ten polega bądź na tem, że zaświadczenie kasy skarbowej o uiszczeniu opłaty stwierdza zarazem, iż opłatę wymierzył urząd skarbowy (§ 51, punkt 3) bądź na tem, że strona prócz pokwitowania kasy przedstawia odnośny nakaz płatniczy urzędu skarbowego (§ 51, punkt 6).

Nie wystarcza zatem samo pokwitowanie kasy skarbowej, nie ujawniające związku z wymiarem, dokonany przez urząd skarbowy — choćby pokwitowanie to (jak to przewiduje § 38 r. w. s.) wymieniało znamiona tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia; również nie wystarcza, że strona złożyła sądowi oprócz pokwitowania kasy skarbowej „kartkę wymiarową” (§ 35 r. w. s.).

Klauzulę legalizacji umieszcza się poniżej zaświadczenia, wymienionego w § 51.

§ 53. W myśl §§ 70 i 73 r. w. s. uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) ma nastąpić mimo braku warunków, wymienionych w § 51 niniejszej instrukcji:

1) gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:
a) na pełnomocnictwie, nie zawierającym zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113 u. o. s.),—jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 111 u. o. s.,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej—jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykreślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139 u. o. s.;

2) w razie złożenia sądowi uwierzytelnionego odpisu, przeznaczonego dla urzędu skarbowego.

Jeżeli strona, żądająca uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego) na piśmie, któremu brak warunków, podanych w § 51 lub w punkcie 1 niniejszego paragrafu, złożyła odpis niewierzytelny, to należy zażądać od strony znaczków stemplowych, potrzebnych do uiszczenia opłaty od uwierzytelnienia odpisu, a mianowicie po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy (art. 158 u. o. s. oraz § 59 punkt 2 niniejszej instrukcji); po dostarczeniu tych znaczków i stwierdzeniu zgodności odpisu z oryginałem należy uwierzytelnić odpis i dokonać uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego).

§ 54. W przypadkach, przewidzianych w punkcie 2 i w ustępie ostatnim §-u 53, kancelarja sądowa przesyła odpis urzędowi skarbowemu najpóźniej w ciągu trzech dni od daty legalizacji podpisu (a zatem np. w razie dokonania legalizacji w dniu 1 pewnego miesiąca należy wysłać odpis najpóźniej w dniu 4 tegoż miesiąca).

Odpisów takich nie wciąga się do księgi doręczeń (§ 50), lecz należy je przysyłać zapomocą krótkiego pisma, w którym mają być wymienione odnośne pozycje rejestru uwierzytelnień (G).

§ 55. W rejestrze uwierzytelnień (rejestrze G; wzór 32 do instrukcji sądowej z 1897 r.) napis kolumny 6 otrzymuje brzmienie: „Dokument, przedstawiony do legalizacji”. Kolumna ta będzie podzielona na trzy rubryki pionowe, których napisy będą następujące: rubryki pierwszej — „a) data i rodzaj”, drugiej — „b) liczba urzędu skarbowego lub innego urzędu, dotycząca opłaty stemplowej”, trzeciej—„c) odpis przesłano urzędowi skarbowemu dnia”.

W razie wpisu do rubryki b) nie wypełnia się rubryki c); wypełnienie rubryki c) wyłącza wpis do rubryki b).

Rubryka b) dotyczy przypadków, wymienionych w § 51; chodzi mianowicie o liczbę (zwłaszcza o pozycję R. W. D.), w którą jest zaopatrzone bądź zaświadczenie o uiszczeniu, względnie o odroczeniu opłaty stemplowej (§ 51, punkty 1 — 5 oraz 7) bądź nakaz płatniczy (§ 51 punkt 6). Wyrazy „innego urzędu” w nagłówku rubryki b) dotyczą punktu 7 §-u 51.

Do czasu zużycia obecnych zapasów formularzy rejestru G należy posługiwać się formularzami dotychczasowymi, zmienionymi odpowiednio zapomocą pisma.

3. Badanie akt sądowych przez funkcjonarjuszów skarbowych.

§ 56. Funkcjonarjusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonym im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo przejrzeć akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych jak również rejestry, wykazy opłat stemplowych (§ 43) i „księgi doręczeń dla aktów należnościowych” (§ 50).

V. Odwołania.

§ 57. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez kancelarję sądową (§§ 28—42) mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do kancelarji sądowej. Strona ma w myśl powołanego art. 47 u. o. s. załączyć do

odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg nie wymieniający tych zaofiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Kancelarja przesyła odwołanie wraz z odnośnymi aktami, przechowanymi w osobnej kopercie (§ 29, ustęp trzeci) oraz ze swą opinią izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Kancelarja nie może odrzucić odwołania z powodu wniesienia po upływie przepisanej terminu.

Jeżeliby do kancelarji sądowej wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez sądowy organ wykonawczy (§ 61), to kancelarja ma zażądać od organu wykonawczego pisemnej opinii, a po otrzymaniu tej opinii przesyłać odwołanie wraz z aktami sądowymi i opinią organu wykonawczego izbie skarbowej.

Izba skarbową zawiadamia o rozstrzygnięciu kancelarję sądową i zwraca jej akta (nie wyłączając odwołań). Kancelarja sądowa nie zawiadamia płatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbową, która też — w razie załatwienia przychylnego po uprzednim uiszczeniu opłaty — zarządza zwrot nadpłaty.

Kancelarja włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu i zaopatrjuje te pisma w odpowiednie liczby czynności.

VI. Stosunek nowej ustawy o opłatach stemplowych do prawa dotychczasowego.

§ 58. Nowa ustawa o opłatach stemplowych nie uchyla w całości austriackiej ustawy należytościowej z 1850 r. oraz nowel do tej ustawy, lecz niektóre z postanowień dotychczasowych utrzymuje w mocy (art. 172 i 173 u. o. s.). Tem samym pozostają w mocy odnośne przepisy wykonawcze.

Obowiązują mianowicie nadal następujące postanowienia należytościowe, dotyczące sądów:

1) przepisy o współdziałaniu sądów z władzami skarbowymi przy opodatkowaniu spadków (wymiarze należytości spadkowych),

2) przepisy o opłatach (należytościach) sądowych.

Te ostatnie przepisy mieszczą się głównie: a) w cesarskim rozporządzeniu z dnia 15 września 1915 r. (Dz. P. P. № 279); b) w rozporządzeniu wykonawczym z dnia 21 grudnia 1915 r. (Dz. P. P. № 380); c) w ustawie z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 562); d) w art. 173 u. o. s.; e) w postanowieniach, które wymienia § 50 powołanego cesarskiego rozporządzenia (w brzmieniu, ustalonym w art. 173 u. o. s.).

§ 59. Najważniejsze ze zmian, wynikających z art. 173 u. o. s., dotyczą opłat: od uwierzytelnienia podpisu (znaku ręcznego), uwierzytelnienia odpisu oraz od protestów. Co do tych opłat bowiem nie będzie już stosowana austriacka ustawa należytościowa, lecz należy obliczać te opłaty według odpowiednich postanowień nowej ustawy o opłatach stemplowych, a mianowicie:

1) Opłata od uwierzytelnienia (poświadczenia własnoręczności) podpisu lub znaku ręcznego wynosi w myśl art. 158 u. o. s. 1 zł. Jeżeli sąd poświadcza jednocześnie własnoręczność dwu podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie, to opłata wynosi 2 zł.; w razie jednoczesnego uwierzytelnienia trzech lub więcej podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie, opłata wynosi 3 zł.

2) Co do odpisów nie ulegają zmianie przepisy cesarskiego rozporządzenia z 1915 r. dotyczące odpisów z akt sądowych (pozycje taryfowe: 5, 13, 20).

O ile zaś chodzi o poświadczenie zgodności odpisu (sporządzonego przez stronę) z oryginałem, który nie znajduje się w aktach danego sądu, opłata

wynosi po 50 gr. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy odpisu. Jeżeli jednak oryginał podlega opłacie stemplowej, to kwota opłaty za uwierzytelnienie odpisu nie może przewyższać opłaty stemplowej, należnej od oryginału (art. 157, ustępy: przedostatni i ostatni u. o. s.).

Poświadczenie zgodności z pierwowipsem odpisu, przeznaczonego dla zbioru dokumentów księgi wieczystej (gruntowej, górniczej, naftowej, kolejowej) nie podlega opłacie stemplowej (art. 173, ustęp przedostatni, u. o. s.).

3) Protesty weksli, czeków i innych dokumentów, sporządzone przez sąd, podlegają opłatom według zasad, podanych w ustępie ostatnim art. 173 u. o. s.*).

§ 60. Z postanowień austrjackiej taryfy, należytościowej, zawierających przepisy o opłatach sądowych, obowiązywać będzie, począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r., tylko pozycja 45 (dotycząca opłat od wpisów do księgi wieczystej) — w brzmieniu ustalonym w § 6 ustawy z dnia 18 czerwca 1901 r. (Dz. P. P. № 74), w § 6 ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Dz. P. P. № 281), w art. 46 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49 poz. 299) i w ustawie z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 86 poz. 590).

B. Przepisy dla sądowych organów wykonawczych.

§ 61. Organ wykonawczy wymierza i pobiera w myśl art. 30 (ustępu ostatniego) i art. 31 (ustępu trzeciego) u. o. s. opłaty stemplowe:

a) od dokonanych przez siebie licytacji rzeczy ruchomych (w szczególności też od licytacyjnej sprzedaży wierzytelności, dokonanej w myśl § 318 ordynacji egzekucyjnej),

b) od dokonanej przez siebie sprzedaży z wolnej ręki.

Opłata wynosi 1% od ceny sprzedażnej (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). O ile jednak przedmiotem sprzedaży są papiery wartościowe, to obowiązują stawki, wymienione w punkcie b) §-u 41.

Nabywca ma uiścić opłatę oprócz ceny sprzedaży; nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszcziplenie ceny przez potrącenie opłaty). Opłatę należy uiścić do rąk organu wykonawczego gotówką lub przez złożenie znaczków stemplowych. Uiszczenie ma nastąpić natychmiast po dokonaniu sprzedaży; w razie nieuiszczenia natychmiastowego uważa się sprzedaż za niedoszłą do skutku i należy przeprowadzić sprzedaż ponowną (art. 71 ustęp przedostatni u. o. s.).

Organ wykonawczy ma w protokóle (§ 60 ordynacji egzekucyjnej) stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy i w jaki sposób opłatę uiszczono.

Za kwoty, które przy jednej i tej samej sprzedaży (licytacyjnej lub z wolnej ręki) złożono tytułem opłat stemplowych gotówką, organ wykonawczy zakupuje znaczki stemplowe. Znaczki te — jak również dostarczone przez nabywców — organ wykonawczy nakleja na protokóle i kasuje swym podpisem — przed przedstawieniem protokółu sądowi, lecz nie później niż w ciągu trzech dni od dokonania sprzedaży. Kancelarja sądowa kasuje następnie te znaczki raz jeszcze, zapomoć pieczęci urzędowej.

C. Przepisy dla urzędnika prowadzącego księgę pieniężną.

§ 62. Opłata stemplowa, wymierzona przez kancelarję sądową, ma być uiszczona do rąk urzędnika, prowadzącego księgę pieniężną (§ 72 r. w. s.).

* Ze względu na będące w toku obrady nad wprowadzeniem nowej taryfy opłat notarialnych od protestów — szczegółowe wskazówki o wysokości opłat od protestów sądowych zostaną wydane oddzielnie.

W księdze tej (rozp. austr. Min. Sprawiedl. z dn. 19 października 1897 r., Dz. rozp. Min. Sprawiedl. № 41) należy utworzyć nowy dział, przeznaczony dla opłat stemplowych i prowadzić go według załączonego wzoru 5.

Numeracja w kolumnie 1 będzie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Po stronie przychodu należy kolumny 3, 4, 7 i 8 wypełnić według odnośnych danych, umieszczonych w nakazie płatniczym.

Urzędnik, prowadzący księgę pieniężną, ma kwoty zapisane do działu opłat stemplowych, wносить do kasy skarbowej oddzielnie od kwot, zapisanych do innych działów księgi pieniężnej — a mianowicie bądź bezpośrednio bądź za pośrednictwem P. K. O. W deklaracji, względnie na blankiecie P. K. O. ma podać, że chodzi o opłaty stemplowe oraz wymienić pozycję budżetową (1 lub 10), na którą odnośna kwota ma być zarachowana względnie wskazać, ile należy zarachować w pozycji 1, a ile w pozycji 10. W razie wniesienia do kasy skarbowej bezpośrednio należy w kolumnie 4 wpisać pozycję dziennika przychodu, wymienioną w pokwitowaniu kasy skarbowej.

CZEŚĆ TRZECIA

Przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki.

A. Przepisy dla sekretarjatów sądowych.

I. Zakres działania.

§ 63. Zakres działania sekretarjatu sądowego w dziedzinie opłat stemplowych obejmuje czynności następujące:

1) wymierzanie opłat stemplowych:

a) drogą wymiarów doraźnych (§§ 64—72),

b) zapomoć nakazu płatniczego (§§ 73—76);

2) przysyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych (§§ 77—80);

3) współdziałanie z urzędami skarbowymi przy wymiarze opłat stemplowych (§§ 81—87);

4) przesłanie izbie skarbowej odwołań od wymiarów, dokonanych przez kancelarję sądową (§ 88).

II. Wymierzanie opłat stemplowych.

1. Wymiary doraźne.

§ 64. Przez wymiary doraźne należy rozumieć te, przy których sekretarjat sądowy nie doręcza podatnikowi nakazu płatniczego, lecz wręcza mu polecenie poboru, mające służyć kasie sądowej jako dowód przychodowy. Opłatą tą drogą wymierzonych, nie ściąga się przymusowo; natomiast sporządzenie odnośnej czynności sądowej jest uzależnione od uiszczenia opłaty — o ile opłata nie podlega odroczeniu na mocy zezwolenia Ministra Skarbu względnie izby skarbowej (art. 177 u. o. s. oraz §§ 69 i 72 niniejszej instrukcji).

§ 65. Wymiarowi doraźnemu podlegają w myśl art. 30 u. o. s. (punkty 3 i 4 oraz ustęp trzeci):

a) pisma, sporządzone w formie aktu sądowego (§§ 167—182 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych) — z wyjątkiem ugód (§§ 73, punkty a, b) licytacji (§ 73, punkt c) oraz uchwał o powiększeniu kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§ 81, punkt 1),

b) przewłaszczenie (pow. zdanie),

c) oświadczenie zgody (§ 873 kodeksu cywilnego) na przeniesienie prawa zabudowy,

d) wnioski o wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym (t. j. zezwolenia na wpis, stwierdzone protokołem, sporządzonym w myśl § 29 niemieckiej ustawy o księgach wieczystych, względnie w myśl § 107 niemieckiej ustawy o postępowaniu w sprawach niespornych), o ile dotyczą: przelewu wierzytelności (art. 66, punkt 1 oraz ustęp ostatni u. o. s.) albo ustanowienia, względnie przeniesienia, służebności gruntowej, użytkowania, ograniczonej służebności osobistej lub ciężaru rzeczowego (art. 81 i 87 u. o. s.), hipoteki lub zastawu (art. 82—85 i 87 u. o. s.) długi gruntowego lub rentowego (art. 84 i 87 u. o. s.).

§ 66. Pismo, wymienione w punkcie a) §-u 65, nie podlega wymiarowi doraźnemu i wogóle wymiarowi opłaty przez sekretariat sądowy, jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma (art. 9 ustęp pierwszy u. o. s.) i zarazem nie zachodzi żadna z okoliczności, wymienionych w ustępie drugim art. 9 t. j. ani nie jest znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wyplacona zaliczka.

Jeżeli zaś na podstawie pisma da się ustalić najniższa ilość świadczenia lub jest w piśmie wymieniona zaliczka, to sekretariat sądowy ma wymierzyć opłatę tymczasową, a mianowicie według najniższej ilości świadczenia względnie według zaliczki. Jeżeli przy zobowiązaniu, które ma trwać dłużej niż pięć lat, dająca się obliczyć ilość najniższa lub wymieniona w piśmie zaliczka wynosi więcej niż suma, obliczona za pierwszy okres pięcioletni, to na żądanie strony należy sumę, przypadającą na pierwszy okres pięcioletni przyjąć za podstawę wymiaru opłaty tymczasowej (art. 11 u. o. s.).

§ 67. Poza przypadkiem, wymienionym w ustępie drugim §-u 66, wymierza sekretariat opłatę tymczasową — a mianowicie od sumy obliczonej za pierwsze pięcioletnie:

a) w przypadku, wymienionym w punkcie e) artykułu 10 u. o. s.,

b) jeżeli w przypadku, przewidzianym w punkcie b) artykułu 10, strona żąda (na mocy art. 11) ograniczenia wymiaru do sumy, przypadającej za pierwsze pięcioletnie.

W przypadku, wymienionym w ustępie drugim art. 10 u. o. s. (t. j. w ustępie, następującym bezpośrednio po punkcie „e”), sekretariat wymierza opłatę za czas ściśle określony za pierwsze pięcioletnie, następujące po upływie terminu ściśle określonego. Na żądanie strony sekretariat wymierza również w tym przypadku opłatę tylko za okres pięcioletni, licząc od chwili sporządzenia pisma, od którego należy się opłata.

§ 68. Jeżeli przedmiotem opłaty jest pismo, stwierdzające sprzedaż nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.) wraz z przynależnościami (§ 97 kodeksu cywilnego), ewentualnie też z innymi jeszcze ruchomościami (np. w razie sprzedaży nieruchomości fabrycznej z przynależnościami oraz z zapasami surowców i gotowych towarów), a cena sprzedaży nie została przez strony ustalona oddzielnie co do nieruchomości i oddzielnie co do przedmiotów ruchomych, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na nieruchomość, a ile na przedmioty ruchome.

Jeżeli pismo, podlegające opłacie, stwierdza sprzedaż prawa wydobywania ciał kopalnych (czyli kopalni, urządzonej na cudzym gruncie; art. 64, punkt 1 u. o. s.) wraz z przynależnościami, ewentualnie z innymi jeszcze przedmiotami ruchomymi, a strony ustaliły cenę sprzedaży w jednej kwocie za całość, to należy przed wymierzeniem opłaty zapytać strony, ile przypada na prawo wydobywania ciał kopalnych, a ile na przedmioty innego rodzaju.

Odpowiedź (na pytania wymienione w poprzednich dwóch ustępach) lub odmowę odpowiedzi należy stwierdzić zapomocą krótkiego protokołu.

Sekretariat postąpi następnie w sposób, wskazany w art. 13 u. o. s. względnie—co do gospodarstw rolnych—w sposób, podany w zdaniu pierwszym ustępu trzeciego art. 12.

§ 69. Sekretariat sądowy wymierza opłatę w przypadkach, wymienionych w § 65, po ustaleniu tekstu pisma, podlegającego wymiarowi doraźnemu, a przed podpisaniem tego tekstu. Ma jednak jeszcze przed przystąpieniem do ustalenia tekstu zwrócić uwagę stron, że pismo, które ma być sporządzone, podlega opłacie stemplowej oraz, że sporządzenie tego pisma w formie aktu sądowego jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty.

Sekretariat wymierza opłatę również w razie przedstawienia mu decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej, zezwalającej na odroczenie płatności (art. 177 u. o. s.), a to nawet wtedy, jeżeli według owej decyzji pierwsza rata ma być zapłacona dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma, podlegającego opłacie.

§ 70. Po wymierzeniu opłaty sekretariat zapisuje ją do wykazu opłat stemplowych (§ 77) i sporządza w dwóch egzemplarzach polecenie poboru według załączonego wzoru 6.

W poleceniu tem należy po prawej stronie u góry, przy wyrazie „Pozycja”, przekreślić dwie liczby, tak aby została tylko jedna, odpowiednia w przypadku poszczególnym. Przytem należy trzymać się zasad następujących:

W budżecie Ministerstwa Skarbu, w § 13 działu 6, przeznaczonym dla opłat stemplowych, napis pozycji 1 brzmi: „opłaty stemplowe od przejścia własności nieruchomości”.

W pozycji 8: „opłaty stemplowe od spółek”; pozycji 10: „opłaty stemplowe, niewymienione pod pozycjami 1—9”.

Pozycja 1 obejmuje opłaty od pism, wymienionych w art. 52 u. o. s. — w wysokości 4⁰/₀, 1⁰/₀, 0,5⁰/₀, 0,2⁰/₀ i 3 zł. (art. 58 u. o. s.) oraz opłatę w wysokości 1⁰/₀ (art. 66 u. o. s.) od przeniesienia przynależności rzeczy nieruchomości (art. 52, ustęp ostatni u. o. s.) i innych rzeczy ruchomych, które są przenoszone razem z nieruchomością (np. przenoszone razem z nieruchomością fabryczną surowce i gotowe towary). Natomiast innego rodzaju opłaty, wiążące się z przeniesieniem własności nieruchomości, mają być zarachowywane w odpowiednich innych pozycjach, a mianowicie: opłaty od pism, stwierdzających wniesienie nieruchomości do spółki tytułem wkładu rzeczowego (art. 106—108 u. o. s. — w pozycji 8, opłaty zaś od pism, stwierdzających dział majątku wspólnego, w którego skład wchodzi nieruchomość (art. 131 u. o. s.) albo umowę przygotowawczą (art. 134 u. o. s.), tyczącą się nieruchomości albo przelew prawa, wynikającego z takiej umowy lub z oferty (art. 53, punkt 3 i art. 66 u. o. s.) — w pozycji 10.

§ 71. Sekretariat sądowy doręcza obydwaj egzemplarze polecenia poboru kasie sądowej. Po otrzymaniu z kasy jednego egzemplarza, zaopatrzonego w pokwitowanie, sekretariat przestawia ten egzemplarz sędziemu.

Po podpisaniu pisma, sporządzonego w formie aktu sądowego, sekretariat umieszcza na niem zaświadczenie o uiszczeniu opłaty. W zaświadczeniu tem—które ma być datowane oraz zaopatrzone w podpis sekretarza sądowego i w pieczęć urzędową—należy podać: podstawę wymiaru, zastosowaną stopę opłaty, kwotę opłaty, datę uiszczenia, pozycję księgi kasowej, pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 78), wreszcie: imię i nazwisko (firmę, nazwę) płatnika. Celem ustalenia tej ostatniej okoliczności należy zapytać strony, która z nich płaci; w razie odpowiedzi, że wydatek na opłaty ponoszą wspólnie wszyscy uczestnicy lub niektórzy z nich, należy jeszcze zapytać, w jakim stosunku wydatek ten rozdziela się między uczestników.

§ 72. W razie niepobrania opłaty z powodu, iż pismo nie podlega opłacie lub że Minister Skarbu albo izba skarbowa zezwoliła na odroczenie całej

opłaty albo na uiszczenie pierwszej raty dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma (art. 177 u. o. s.), sekretarjat sądowy umieszcza zaświadczenie, w którym podaje powód niepobrania opłaty; w przypadku odroczenia płatności ma nadto wymienić kwotę wymierzoną, podstawę wymiaru i zastosowaną stopę.

2. Wymierzanie zapomocą nakazu płatniczego.

§ 73. Sekretarjat sądowy wymierza (w myśl punktów 1, 2 i 3 oraz ustępu trzeciego art. 30 u. o. s.) zapomocą nakazu płatniczego opłaty stemplowe: a) od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu spornym, a powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (art. 133, ustęp przedostatni u. o. s.); b) od ugody sądowej, zawartej w postępowaniu niespornym (art. 133); c) od sprzedaży drogą licytacji, dokonanej przez sąd (a nie przez komornika), a mianowicie zarówno od sprzedaży przymusowej jak od dobrowolnej; d) od uchwały sądowej, przekazującej wierzycielowi wierzytelność dłużnika w miejsce zapłaty (§ 835 procedury cywilnej).

§ 74. Nakaz płatniczy sporządza się na formularzu według załączonego wzoru 7.

Nakaz płatniczy sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden z nich włącza się do akt tej sprawy cywilnej, z którą wiąże się opłata stemplowa. Należy więc nakaz płatniczy zaopatrzyć w liczbę czynności według zasad, dotyczących owej sprawy cywilnej. Tę liczbę wypisuje się po lewej stronie nakazu płatniczego obok znaku L. Poniżej—obok znaku WOS.—należy podać pozycję wykazu opłat stemplowych (§ 88).

Sekretarjat przekreśli bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 1” bądź wyrazy „Pozycja budżetowa 10”, trzymając się pod tym względem zasad, podanych w § 70.

Nakaz płatniczy oraz wszystkie późniejsze akta, dotyczące danej opłaty stemplowej, należy umieścić w kopercie lub w okładce z napisem „Opłata stemplowa”; tę kopertę (okładkę) należy przechowywać przy aktach odnośnej sprawy cywilnej.

Egzemplarz drugi doręcza się podatnikowi za dowodem doręczenia.

§ 75. W przypadku sprzedaży drogą licytacji należy doręczyć nakaz płatniczy osobie, której sąd udzielił przybicia (§ 81 ustawy niemieckiej z dnia 24 marca 1897 r. w brzmieniu ogłoszenia z dnia 20 maja 1898 r., Dz. Pr. str. 713). Doręczenie ma nastąpić ile możności na tym samym terminie, na którym następuje ogłoszenie uchwały, udzielającej przybicia (§ 87 powołanej ustawy). W razie nieobecności nabywcy na tym terminie należy mu doręczyć nakaz płatniczy razem z uchwałą, udzielającą przybicia (§ 88 powołanej ustawy).

Jeżeli w przypadku, przewidzianym w powołanym § 81 ustawy z 1897 r., przelew prawa nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, nastąpił (przed udzieleniem przybicia) drogą oświadczenia złożonego sądowi, to sekretarjat ma jednocześnie z opłatą od licytacji wymierzyć opłatę od przelewu, przewidzianą w ustępie przedostatnim art. 58 u. o. s. W tym celu należy w formularzu nakazu płatniczego—po uwidocznieniu w kolumnach 4—8 wymiaru opłaty od licytacji—wypisać przez szerokość kolumn 1—3 słowa: „opłata 0,2% od przelewu prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny” i wypełnić w dalszym ciągu kolumny 4 i 7.

§ 76. Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty od uchwały, przekazującej wierzycielowi wierzytelność dłużnika w miejsce zapłaty, doręcza się jednocześnie z ową uchwałą.

W takim nakazie płatniczym należy wypełnić kolumny 9, 10, 13 i 14.

III. Przesyłanie urzędowi skarbowemu wykazów opłat stemplowych.

§ 77. Sekretarjat zapisuje każdą wymierzoną opłatę, zaraz po wymiarzeniu, do wykazu opłat stemplowych (skrót WOS.), prowadzonego według załączonego wzoru 8. Wykaz prowadzi się miesięcznie, przyczem jednak numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy. Każdy wykaz miesięczny ma zawierać wszystkie wymiary, dokonane w danym miesiącu.

Kolumny 1—3 oraz 7—13 są przeznaczone zarówno dla wymiarów różnych, jak dla wymiarów, dokonanych zapomocą nakazu płatniczego; kolumny 4—6 wypełnia się wyłącznie przy nakazach płatniczych.

§ 78. Przy wymiarze doraźnym należy wypełnić kolumny 1—3 oraz 7 przed doręczeniem polecenia poboru kasie, a kolumny 8—10 i ewentualnie 11 po otrzymaniu z kasy egzemplarza, zaopatrzonego w pokwitowanie (§ 71).

Przy wymiarze doraźnym należy w kolumnie 3 podać zasadniczo tylko rodzaj pisma (wpisując np. wyrazy „oblig”, „zawiązanie spółki akcyjnej”, „pełnomocnictwo” i t. p.) oraz podstawę wymiaru. Przy czynnościach jednak, mających za przedmiot przeniesienie własności nieruchomości albo dzierżawę lub najem nieruchomości, należy wymienić nadto: imiona i nazwiska osób działających, rodzaj rzeczy nieruchomości oraz miejscowość, w której ona się znajduje; co do nieruchomości ziemskiej należy podać również jej przestżeń i budynki, na niej się znajdujące—jeżeli te dane są wymienione w piśmie, podlegającym opłacie. W kolumnie 3 należy wymienić imiona i nazwiska osób działających również w razie odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji).

Przy wymiarze doraźnym po największej części kwota, wpisana do kolumny 7, będzie zgodna z kwotą, podaną w kol. 9 i wobec tego kolumna 11 nie będzie wypełniona. Różnice będą tylko w razie odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji). Jeżeli odroczeniu ulega cała należność lub jeżeli pierwsza rata ma być uiszczona dopiero w pewien czas po sporządzeniu pisma, to nie wypełnia się kolumn 8—10 i wpisuje się kwotę jednakową do kolumn 7 i 11. Jeżeli zaś pierwszą ratę zapłacono przy sporządzeniu pisma, to należy w kol. 7 wymienić całą należność, w kol. 9 uiszczoną ratę, a w kol. 11 zaległość.

§ 79. W razie wymierzenia opłaty zapomocą nakazu płatniczego (§ 73) należy przy zapisywaniu do wykazu opłat stemplowych wypełnić tylko kolumny 1—3 oraz 6 i 7, a w przypadku licytacji również kolumnę 5. Wypełnienie innych kolumn następuje przy zamknięciu wykazu (§ 80).

Wypełnienie kolumn 8—10 następuje na podstawie zawiadomień, przesyłanych przez Kasę w myśl ustępu trzeciego § 90.

W razie kilkakrotnych uiszczeń częściowych należy każde uiszczenie uwidocznić w kol. 8—10.

W kol. 12 należy wpisać bądź datę wniesienia odwołania bądź wyraz „nie”.

Kolumnę 14 wypełnia urząd skarbowy.

§ 80. Kancelarja sądowa zamyka wykaz opłat stemplowych za każdy miesiąc: w ostatnim dniu drugiego miesiąca następującego po danym miesiącu (np. wykaz za styczeń zamyka w dniu 31 marca).

Wykaz zamknięty, podpisany i zaopatrzony w pieczęć urzędową należy przesać w ciągu następnych pięciu dni urzędowi skarbowemu

IV. Współdziałanie z urzędem skarbowym przy wymiarze opłat stemplowych.

1. Udzielanie urzędowi skarbowemu wyciągów z akt sądowych.

§ 81. Sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu, w którego okręgu sąd ma siedzibę, wyciąg z akt sądowych w przypadkach następujących:

1) w razie sporządzenia dokumentu sądowego, stwierdzającego uchwałę o powiększeniu kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§§ 259, 274 i 320 kodeksu handlowego);

2) we wszystkich przypadkach, przewidzianych w §§ 66 i 67, t. j. w razie zaniechania wymiaru opłaty z powodu, że świadczenie, mające służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone ani nawet w części, jak również w razie wymiaru opłaty tymczasowej;

3) w razie niepobrania opłaty, wymierzonej przez sekretarjat sądowy, lub pobrania jej tylko w części z powodu odroczenia płatności na mocy decyzji Ministra Skarbu lub izby skarbowej (art. 177 u. o. s. i § 69 niniejszej instrukcji);

4) w razie wydania wyroku, zastępującego umowę o przejście własności rzeczy nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (§ 894 procedury cywilnej oraz art. 52, punkt 4 i art. 64, punkt 4 u. o. s.);

5) w razie dokonania działu majątku wspólnego drogą czrzczenia sądowego (art. 131, punkt 3 u. o. s.);

6) w razie stwierdzenia, że od pisma, złożonego sądowi, nie uiszczono należnej opłaty stemplowej lub że ją uiszczono w niedostatecznej kwocie lub po upływie przepisanej terminu lub w sposób nieprawidłowy.

Punkt 6 stosuje się również:

a) w razie złożenia sądowi odpisu, jeżeli zgodność z pierwopisem zaświadczyła ta osoba, która podpisała pierwopis;

b) w razie złożenia (choćby niepoświadzonego) odpisu lub tłumaczenia przez tę osobę, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty od pierwopisu albo przez jej ustawowego zastępcę lub pełnomocnika (§§ 2 i 3 r. w. s.).

§ 82. W przypadku powiększenia kapitału spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej (§ 81, punkt 1) wyciąg ma zawierać: firmę spółki, datę uchwały oraz kwotę, o którą kapitał ma być powiększony.

W przypadkach, wymienionych w punktach 2—5 § 81 sekretarjat przesyła uwirytelniony odpis dokumentu względnie orzeczenia.

W razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 81, punkt 6) sekretarjat postępuje w sposób, wskazany w § 75 r. w. s., a zatem przesyła bądź zawiadomienie na formularzu według wzoru 5 (dołączonego do r. w. s.), bądź odpis wierzytelny zakwestjonowanego pisma.

Sekretarjat może w przypadkach, przewidzianych w punktach 4—6 §-u 83, przesłać urzędowi skarbowemu — za zezwoleniem sędziego przełożonego — zamiast wyciągu odnośne akta w całości, załączając kartkę, na której pod napisem: „Przedmiot opłaty stemplowej” należy krótko określić przedmiot oraz wymienić liczbę odnośnej karty akt sądowych.

§ 83. Sekretarjat sądowy, znajdujący się w siedzibie urzędu skarbowego, doręcza wyciągi z akt sądowych (§§ 81 i 82) względnie całe akta sądowe (§ 82) zapomocą „księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych”, sporządzonej według wzoru 3.

Księga doręczeń może być założona na szereg lat, ale w kolumnie 1 rozpoczyna się z początkiem każdego okresu budżetowego nowa numeracja.

W kolumnie 2 należy wymienić liczbę czynności aktu, podlegającego opłacie (§ 81, punkty 1—5), względnie aktu, do którego dołączono pismo zakwestjonowane (§ 81 punkt 6).

W kolumnie 3 można w przypadkach, wymienionych w punkcie 6 § 81, użyć ogólnikowego wyrażenia: „zawiadomienie o naruszeniu ustawy”, nie wymieniając szczegółów, znamionujących daną sprawę.

W kolumnie 4 należy wpisać wyraz „wyciąg” lub wyraz „akta”. Kolumny 6 i 7 wypełnia urząd skarbowy.

Sekretarjat sądowy, znajdujący się poza siedzibą urzędu skarbowego, nie prowadzi księgi doręczeń, ale do każdej przesyłki wyciągów, względnie całych akt, załączy wykaz, sporządzony na formularzu księgi doręczeń i zachowuje u siebie odpis tego wykazu. Również w tym wykazie numeracja w kolumnie 1 biegnie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Sekretarjat ma zaraz po zapisaniu do księgi doręczeń (względnie do wykazu, określonego w ustępie poprzednim):

a) w przypadkach, wymienionych w punktach 1—5 § 81 umieścić na akcie, wymienionym w kolumnie 2 księgi (wykazu) adnotację następującą: „Udzielono urzędowi skarbowemu. Poz. ks. dor. . . . z 19 . . r.”; (adnotacja ta ma być podpisana przez sekretarjat),

b) w razie dostrzeżenia naruszenia ustawy o opłatach stemplowych (§ 81, punkt 6) umieścić na piśmie zakwestjonowanym adnotację, podaną w § 75 r. w. s., wymieniając jednak — zamiast daty przestania — pozycję księgi doręczeń.

Doręczenie — zapomocą księgi lub wykazu — ma nastąpić w ciągu dwóch tygodni od sporządzenia aktu sądowego (punkt a) względnie od dnia, w którym sporządzono zawiadomienie o naruszeniu ustawy (punkt b).

2. Przestrzeganie przepisów o opłatach stemplowych przy uwierzytelnieniu (legalizacji) podpisów.

§ 84. Jeżeli sądowi przedstawiono celem uwierzytelnienia podpisu lub znaku ręcznego pismo, podlegające opłacie stemplowej, to — w myśl art. 31 (ustępu przedostatniego) u. o. s. oraz § 69 r. w. s. — uwierzytelnienie może być dokonane zasadniczo tylko w przypadkach następujących:

1) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) i zarazem w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 36 r. w. s.), z którego wynika, że kwota znaczków stemplowych wynosi tyle, ile urząd skarbowy wymierzył tytułem opłaty stemplowej; (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie, gdy urząd skarbowy skasował znaczki stemplowe w kwocie mniejszej, niż kwota należnej opłaty, wymieniona w zaświadczeniu o wymiarze — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej);

2) gdy pismo jest zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane przez podatnika, oraz w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniające kwotę należnej opłaty i stwierdzające, że tę kwotę uiszczono w całości zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych przez podatnika (§ 71 r. w. s.);

3) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie kasy skarbowej, stwierdzające, że urząd skarbowy (§ 16 r. w. s.) wymierzył opłatę stemplową i ile wynosi kwota wymierzona oraz, że cała wymierzona kwota została uiszczona gotówką (§ 37 r. w. s.); (nie może więc nastąpić uwierzytelnienie: a) gdy z porównania podanej w zaświadczeniu kwoty wymierzonej z kwotą uiszczoną wynika, iż kasa przyjęła kwotę mniejszą od opłaty wymierzonej — gdyż strona na razie mogła uiścić tylko część kwoty należnej, b) gdy kasa skarbową, nie powołując się na wymiar opłaty, dokonany przez urząd skarbowy, stwierdza — w myśl § 38 r. w. s. — że płatnik uiścił tytułem opłaty stemplowej kwotę, którą sam obliczył);

4) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), wymieniając kwotę należnej opłaty i stwierdzając, że tę kwotę uiszczono w całości gotówką (§ 71 r. w. s.);

5) gdy pismo jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.) o odroczeniu płatności opłaty stemplowej (§§ 30 i 181 r. w. s.);

6) gdy strona przedstawiła:

a) pismo pod napisem „nakaz płatniczy”, które pochodzi od urzędu skarbowego (§ 16 r. w. s.), a z którego wynika niewątpliwie, że tyczy się opłaty stemplowej od tego właśnie pisma, które przedstawiono sądowi celem uwierzytelnienia — i zarazem,

b) pokwitowanie kasy skarbowej, z którego wynika niewątpliwie, że uiszczono w całości tę właśnie opłatę stemplową, którą urząd skarbowy wymierzył nakazem płatniczym od pisma, przedstawionego sądowi celem uwierzytelnienia;

7) gdy pismo, przedstawione celem uwierzytelnienia, stwierdza umowę, którą zawarł bądź Skarb Rzeczypospolitej bądź zakład państwowy lub przedsiębiorstwo państwowe, będące odrębną osobą prawną, albo urząd państwowy, działający w charakterze zarządcy majątku niepaństwowego i jest zaopatrzone w zaświadczenie urzędu państwowego, który umowę zawarł (art. 32 u. o. s. oraz § 74 r. w. s.), stwierdzające:

a) że i w jakiej kwocie urząd ten wymierzył opłatę stemplową oraz że kwotę wymierzoną uiszczono w całości,

b) lub że płatność została odroczone.

§ 85. Przy stosowaniu § 84 należy pamiętać o tem, że zasadniczo usuwa przeszkodę legalizacji (ze stanowiska opłat stemplowych) zaświadczenie urzędu skarbowego. Pozatem wchodzi w rachubę: zaświadczenie urzędu państwowego, który zawarł daną umowę (punkt 7 §-u 84) oraz — wyjątkowo — zaświadczenie kasy skarbowej.

Zaświadczenie kasy skarbowej wystarcza tylko w dwóch przypadkach, wymienionych w punktach 3 i 6 § 84. W obu przypadkach jest wymagane, aby zaświadczenie kasy skarbowej pozostawało w związku z wymiarem opłaty, dokonany przez urząd skarbowy. Związek ten polega bądź na tem, że zaświadczenie kasy skarbowej o uiszczeniu opłaty stwierdza zarazem, iż opłatę wymierzył urząd skarbowy (§ 84, punkt 3) bądź na tem, że strona prócz pokwitowania kasy przedstawia odnośny nakaz płatniczy urzędu skarbowego (§ 84, punkt 6).

Nie wystarcza zatem samo pokwitowanie kasy skarbowej, nie ujawniające związku z wymiarem, dokonany przez urząd skarbowy — choćby pokwitowanie to (jak to przewiduje § 38 r. w. s.) wymieniało znamiona tego właśnie pisma, które przedstawione sądowi celem uwierzytelnienia; również nie wystarcza, że strona złożyła sądowi oprócz pokwitowania kasy skarbowej „kartkę wymiarową” (§ 35 r. w. s.) lub wogóle jakiegokolwiek pismo urzędu skarbowego, niezaopatrzone w napis „nakaz płatniczy”.

Klauzulę legalizacji umieszcza się poniżej zaświadczenia, wymienionego w § 84.

§ 86. W myśl § 70 r. w. s. uwierzytelnienie podpisu (znaku ręcznego) ma nastąpić mimo braku warunków, wymienionych w § 84 niniejszej instrukcji, gdy podpis lub znak ręczny mają być uwierzytelnione:

a) na pełnomocnictwie, nie zawierającym zarazem umowy o wynagrodzenie pełnomocnika (art. 113 u. o. s.), — jeżeli uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 111 u. o. s.,

b) na dokumencie, zawierającym zezwolenie na wykreślenie długu pieniężnego w księdze wieczystej — jeżeli dokument oprócz zezwolenia na wykre-

ślenie oraz pokwitowania z uiszczenia długu, który ma być wykreślony, nie zawiera żadnych innych postanowień, a uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 139 u. o. s.

3. Badanie akt sądowych przez funkcjonarjuszów skarbowych.

§ 87. Funkcjonarjusze skarbowi, legitymujący się upoważnieniem, udzielonym im przez Ministerstwo Skarbu lub przez izbę skarbową, mają prawo przejrzeć akta sądowe, dotyczące spraw cywilnych, jak również rejestry, wykazy opłat stemplowych (§ 77) i księgi doręczeń w zakresie opłat stemplowych (§ 83).

V. Odwołania.

§ 88. Odwołania od wymiarów opłat stemplowych, dokonanych przez sekretarjat sądowy (§§ 64—76), mają być w myśl art. 47 u. o. s. wnoszone do sekretarjatu sądowego. Strona ma w myśl powołanego art. 47 załączyć do odwołania uwierzytelniony odpis pisma, od którego wymierzono opłatę; w przypadku sprzedaży drogą licytacji wystarcza wyciąg, nie wymieniający tych zafiarowań ceny, które się nie utrzymały.

Sekretarjat przesyła odwołanie wraz z odnośnymi aktami sądowymi, przechowanymi w osobnej kopercie (§ 74 ustęp czwarty) oraz ze swą opinią izbie skarbowej, w której okręgu dany sąd ma siedzibę. Sekretarjat nie może odrzucić odwołania z powodu wniesienia go po upływie przepisanej terminu.

Jeżeli do sekretarjatu sądowego wniesiono odwołanie od wymiaru, dokonanego przez komornika (§ 89), to sekretarjat ma zażądać od komornika odnośnych akt oraz pisemnej opinii, a po otrzymaniu tej opinii przesyłać odwołanie wraz z aktami i opinią komornika izbie skarbowej.

Izba skarbowa zawiadamia o rozstrzygnięciu sekretarjat sądowy i zwraca mu odwołanie. Sekretarjat sądowy nie zawiadamia podatnika o rozstrzygnięciu, gdyż czyni to izba skarbowa, która też — w razie załatwienia przychylnego po uprzednim uiszczeniu opłaty — zarządza zwrot kwoty, uiszczony nienależnie.

Sekretarjat włącza do odnośnych akt sądowych odwołanie od wymiaru, opłaty dokonanej przez sekretarjat oraz otrzymane od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu takiego odwołania i zaopatruje te pisma w odpowiednie liczby czynności; otrzymane zaś od izby skarbowej zawiadomienie o rozstrzygnięciu odwołania od wymiaru opłaty dokonanej przez komornika, sekretarjat przesyła (wraz z odwołaniem) komornikowi.

B. Przepisy dla komorników sądowych.

§ 89. Komornik sądowy wymierza i pobiera w myśl art. 30 (ustępu ostatniego) i art. 31 (ustępu trzeciego) u. o. s. opłaty stemplowe od dokonanych przez siebie licytacji i sprzedaży z wolnej ręki.

Opłata wynosi zasadniczo 1°/_o od ceny sprzedaży (art. 66, punkty 2 i 3 u. o. s.). Jeżeli jednak przedmiotem sprzedaży są papiery wartościowe, to opłata wynosi (w myśl art. 79 u. o. s.): przy akcjach, kuksach i innych papierach o niestałym oprocentowaniu — 0,2^o/_o, przy obligacjach, listach zastawnych i innych papierach o stałym oprocentowaniu — 0,05^o/_o.

Nabywca ma uiścić opłatę oprócz ceny sprzedaży. Nie może więc nastąpić pokrycie opłaty z ceny sprzedaży (uszczerpienie ceny przez potrącenie opłaty).

Opłatę należy uiścić do rąk komornika — gotówką lub znaczkami stemplowymi. Uiszczenie ma nastąpić natychmiast po dokonaniu sprzedaży; w razie nieuiszczenia natychmiastowego uważa się sprzedaż za niedoszlą do skutku i należy przeprowadzić sprzedaż ponowną (art. 71, ustęp przedostatni, u. o. s.).

Tylko w tych przypadkach, w których według warunków licytacyjnych złożenie ceny sprzedaży może nastąpić w pewien czas po licytacji, dozwolone jest uiszczenie opłaty w terminie, wyznaczonym dla ceny sprzedaży; w razie nieuiszczenia opłaty w tym terminie uważa się sprzedaż za niedosłą do skutku.

Komornik ma również w razie uiszczenia gotówką zakupić za nią znaczki stemplowe.

Komornik ma w protokóle, spisany w myśl § 762 procedury cywilnej, stwierdzić wymierzenie opłaty stemplowej (wymieniając podstawę wymiaru, zastosowaną stopę i kwotę opłaty) oraz podać, czy opłatę uiszczono. Na tymże protokóle ma — w ciągu trzech dni od daty czynności urzędowej — nakleić znaczki stemplowe i skasować je zapomocą pieczęci urzędowej.

Komornik ma przed rozpoczęciem licytacji zawiadomić obecnych o treści pierwszych czterech ustępów niniejszego paragrafu.

C. Przepisy dla kas sądowych.

§ 90. W kasie sądowej mają być uiszczone opłaty stemplowe, wymierzone przez sekretarjat sądowy — bądź drogą wymiaru doraźnego (§§ 64—71) bądź zapomocą nakazu płatniczego (§§ 73—76).

W razie wymiaru doraźnego sekretarjat sądowy doręcza kasie sądowej polecenie poboru (wzór 6 do § 70) w dwóch egzemplarzach (§ 71). Jeden z nich kasa zatrzymuje jako dowód przychodowy; na drugim kasa umieszcza pokwitowanie i zwraca go sekretarjatowi.

W razie uiszczenia opłaty, wymierzonej drogą nakazu płatniczego, pokwitowanie następuje według zasady ogólnej, podanej w § 8 tymczasowych przepisów, z dnia 14 czerwca 1923 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 12). O uiszczeniu takiej opłaty kasa zawiadamia odnośny sekretarjat.

W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych przepisów) nagłówek kolumny 8 otrzymuje brzmienie następujące: „opłaty stemplowe (dział 6 § 13 budżetu Min. Skarbu)”. Kolumna ta zostaje podzielona na trzy rubryki pionowe, których nagłówki będą następujące: rubryki pierwszej — „a) pozycja 1)”, drugiej — „b) pozycja 8”, trzeciej — „c) pozycja 10”.

Wypełnienie tych rubryk pionowych następuje według wskazówki, umieszczonej przez sekretarjat sądowy na poleceniu poboru (§ 70), względnie na nakazie płatniczym (§ 74).

We wzorze deklaracji płatniczej (wzór 3 do powołanych przepisów tymczasowych) ustęp, zaczynający się od słów „na Dz. VI” otrzymuje brzmienie następujące:

„na Dz. 6 § 13 budz. Min. Skarbu (opłaty stemplowe) . . . . .

. . . . . zł. . . . . gr.
 a mianowicie: na pozycję 1. . . . . zł. . . . . gr.
                   na pozycję 8. . . . . zł. . . . . gr.
                   na pozycję 10. . . . . zł. . . . . gr.”

W „wykazie obrotów, dotyczących kosztów sądowych, kar i grzywien” (wzór 4 do powołanych przepisów tymczasowych), w dziale, tyczącym się budżetu Ministerstwa Skarbu, nie należy wymieniać pozycji budżetowych. Opłaty stemplowe należy wykazywać w sumie łącznej, nie rozdzielając na pozycje budżetowe.

Warszawa, dnia 14 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
 Za Ministra Sprawiedliwości:
St. Car
 Podsekretarz Stanu:

Wzór 1 do § 3.

W każdym piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i liczby, obok wymienione. Przy uiszczeniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej.

Do P. . . . .

W . . . . .

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Przeniesienie własności nieruchomości lub prawa		Data i liczba		C e n a		Oplata stemplowa		Oplata stemplowa		Przelew wierzytelności		Oplata stemplowa	
sprzedaży drogą licytacji		orzeczenia, oddającego nieruchomości lub prawo wydobycia ciał kopalnych na własność wierzycielowi		ogólna		Z kwoty wymienionej w kol. 5, przypada		w wysokości 10% od w kol. 7		Określenie wierzytelności		podstawa wymiaru	
orzeczenia w przedmiocie wykupu majątku rodzowego		na nieruchomości		na przedmioty innego rodzaju		od kwoty, wymienionej w kol. 6		w wysokości 10% od kwoty wymienionej w kol. 7		Data i liczba orzeczenia sądownego		Kwota opłaty według stopy	
		zł. gr.		zł. gr.		zł. gr.		zł. gr.		zł. gr.		zł. gr.	

Kwotę do kasy sądowej wniesić można w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — do kancelarii sądowej. Wniesienie odwołania nie odracza płatności.

Wzór № 1637 M. P. . . . . dnia 19 . . . . . r.
 Sekretarz Sądu

1	Pozycja wykazu opłat stemplowych	
2	Data i numer nakazu płatniczego	
3	Dzień doręczenia nakazu płatniczego	
4	Data licytacji (kól. 2 nakazu płatniczego)	
5	Przedmiot opłaty i podstawa wymiaru	
6	Nazwisko i imię (względnie firma lub nazwa) oraz adres osoby obowiązananej do uiszczenia opłaty	
7	Opłata stemplowa zł. gr.	
8	Przed zamknięciem niniejszego wykazu uiszczono	
9		dnia kwotę zł. gr.
10		pozycja księgi kasowej
11	Zaległość zł. gr.	
12	Odwołanie wnie- szone	
13	Uwagi	
14	Pozycja księgi bierczej (K. B.)	

Kancelaria Sądu

w

Wykaz opłat stemplowych

za miesiąc 19 r.

Wzór 2 do §§ 16 i 43.

Wzór 3 do §§ 22 i 83.

Kancelaria Sądu w

Księga doręczeń w zakresie opłat stemplowych.

1	2	3	4	5	6	7	8
Pozycja księgi doręczeń	Numer aktu sądowego	Określenie pisma, podlegającego opłacie	Czy doręczono wyciąg czy całe akta?	Data doręczenia	Podpis odbiorcy	Pozycja rejestru wymiarów nakazowych (RWN)	U w a g i

Księga pieniężna

Opłaty stemplowe.

Sądu .....

P R Z Y C H Ó D									
1 Pozycja	2 Data	3 Liczba czynności	4 W. O. S.	5 Płatnik	6 Kwota uiszczona		7 Zarachowanie		9 U W A G I
					zł.	gr.	Pozycja budżetowa 1	Pozycja budżetowa 10	

R O Z C H Ó D				
1	2	3		4
Pozycja	Data	Przekazano kasie skarbowej		U W A G I
		zł.	gr.	

№ .....
W. O. S. ....
Pozycja budżetowa 1. ....
Pozycja budżetowa 10. ....

W każdym piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znak i liczby, obok wymienione.
Przy uiszczeniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej.
Do P. ....

Wzór 4 do § 28.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
Przeniesienie własności nieruchomości, względnie prawa wydobywania ciał kopalnych									Przeniesienie własności rzeczy ruchomych nieobjętych kolumnami 1—9							
Określenie nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych	Data i liczba		C e n a			Opłata stemplowa			Określenie ruchomości	Data i liczba		Opłata stemplowa				
	sprzedaży drogą licytacji					w wysokości ..... 0% od kwoty wymienionej w kol. 6									Z kwoty wymien. w kol. 5 przypada	
	uchwały w przedmiocie podwyższenia licytacyjnej ceny sprzedaży					na nieruchomości względnie na prawo wydobywania ciał kopalnych									w wysokości 10% od kwoty wymienionej w kol. 7	
uchwały w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki		ogólna		na przedmioty innego rodzaju				uchwały oddającej ruchomość na własność wierzycielowi		uchwały w przedmiocie sprzedaży z wolnej ręki		podstawa wymiaru		kwota opłaty według stopy 0%		
		zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	
U w a g i																

Kwota .....

zł. .... gr., słowami .....

do kasy sądowej—w ciągu trzech tygodni. Termin ten liczy się w przypadku licytacji nieruchomości lub prawa wydobywania ciał kopalnych (kolumna 2) od dnia licytacji — w innych przypadkach: od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego. Odwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — w kancelarii sądowej. Wniesienie odwołania nie odciera płatności.

obliczoną w kolumnie 8 i 9, względnie 14, należy wnieść

Wzór № 1640. M. P. .....

Min. Skarbu. .... dnia ..... r.

Kancelaria Sądu .....

№ .....

Wzór 6 do § 70.

W. O. S. ....

Dochód Ministerstwa Skarbu
(dział 6, § 13)
Pozycja 1, 8, 10.

Kasa sądowa pobierze

..... zł. .... gr. tytułem opłaty stemplowej od sporządzić się
mającego .....

..... dnia ..... 19 ..... r.

(podpis sekretarza sądowego)

Pokwitowanie Kasy Sądowej w .....

Wyżej wymienioną kwotę ..... zł. .... gr., słowami .....

zapisano na przychód w księdze kasowej pod bież. № ..... dnia .....

..... 19 ..... r.

skarbnik

kontroler

Wzór 7 do § 74.

W każdym piśmie, tyczącem się sprawy niniejszej, należy przytoczyć znaki i liczby, obok wymienione. Przy uiszczeniu opłaty należy okazać niniejszy nakaz płatniczy.

№ .....
W. O. S. ....
Pozycja budżetowa 1.
Pozycja budżetowa 10.

Nakaz płatniczy w przedmiocie opłaty stemplowej.

Do .....

w .....

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Określenie nieruchomości lub prawa wydobycia ciał kopalnych	Data i liczba sprzedaży droga licytacji	Data i liczba ugody	ogólna	Wartość		Opłata stemplowa		Określenie ruchomości		Data i liczba uchwały oddającej ruchomość wierzycielowi	Ugoda, niewymieniona w kol. 3	Opłata stemplowa		I D W A W D
				zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.			zł. gr.	zł. gr.	
				na nieruchomości, względnie na prawo wydobycia ciał kopalnych	na przedmioty innego rodzaju	w wysokości 10% od kwoty, wymienionej w kol. 5	w wysokości 10% od kwoty wymienionej w kol. 6				przedmiot	podstawa wymiaru	kwota opłaty według słoty	

Kwotę ..... zł. .... gr., słowami ....., obliczoną w kolumnach 7 i 8 względnie 14, należy wnieść do kasy sądowej.

W razie nieuiszczenia opłaty od licytacji nieruchomości lub prawa wydobycia ciał kopalnych (kol. 2) w ciągu trzech tygodni od dnia licytacji, jak również w razie nieuiszczenia — w ciągu trzech tygodni od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — opłaty od uchwał względnie-ugód, wymienionych w kol. 3, 10 i 11, nastąpi przymusowe ściąganie opłaty wraz z odsetkami za zwłokę. Odwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszego nakazu płatniczego — do kancelarii sądowej. Wnieście odwołania nie odracza płatności.

Wzór № 1642
Min. Skarbu

..... dnia ..... 19 ..... r.
Sekretarjat Sądu

	1	Pozycja wykazu opłat stemplowych
	2	Data dokonania wymiaru i liczba czynności
	3	Przedmiot opłaty i podstawa wymiaru
	4	Nakaz płatniczy
	5	
	6	Data licytacji
	7	Nazwisko i imię (względnie firma i nazwa) oraz adres osoby, obowiązuje do uiszczenia opłaty
	8	Należna opłata stemplowa
	9	
	10	Przed zamknięciem niniejszego wykazu uiszczone
	11	
	12	kwotę uiszczonego wykazu
	13	
	14	pozycja księgi kasowej
	15	Zaległość
	16	zł. gr.
	17	Odwołanie wniesiono
	18	Uwagi
	19	Pozycja księgi bierczej (K. B.)

Sekretariat Sadu Powiatowego w .....
Wykaz opłat stemplowych.
za miesiąc ..... 19... r.

Wzór 8 do § 77.

I N S T R U K C J A

dla organów sądowych w przedmiocie dodatku 10⁰/₀-wego do opłat stemplowych, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Izbą Kontroli.

Objaśnienia wstępne.

§ 1. Instrukcja do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych, z dnia 14 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. № 24a) ulega — ze względu na rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10⁰/₀-wego dodatku (Dz. U. R. P. № 121 poz. 697) — z m i a n o m, wymienionym w §§ 2 — 14 niniejszej instrukcji.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r. i przestaje obowiązywać w dniu 1 stycznia 1928 r.

Zmiany części pierwszej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie.

Do § 3 i. s. sąd.

§ 2. Opłatę stemplową należy wymierzyć w kwocie, przewidzianej w ustawie o opłatach stemplowych, z doliczeniem dodatku 10⁰/₀.

Blankiet nakazu płatniczego (wzór 1) ulega zmianie na tem polegającej, że zdanie pierwsze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę . . . . . zł. . . . . gr., obliczoną w kolumnach 8 i 9, względnie 13, jak również nadzwyczajny dodatek 10⁰/₀ w kwocie . . . . . zł. . . . . gr. razem . . . . . zł. . . . . gr. słowami . . . . . należy wnieść do kasy sądowej”.

W kolumnach 8, 9 i 13 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczania dodatku 10⁰/₀-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

Do § 17 i. s. sąd.

§ 3. W kolumnie 7 wykazu opłat stemplowych należy wymienić całą należność, a zatem kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10⁰/₀-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d”. Należy więc np. wpisać w kol. 7: 2.200 zł., a w kol. 13: „d 200 zł.”.

Do § 25 i. s. sąd.

§ 4. Komornik, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę właściwą wraz z dodatkiem 10⁰/₀-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowymi, to należy złożyć (do rąk komornika) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

Do § 26 i. s. sąd.

§ 5. Dwa ostatnie ustępy § 26 i. s. sąd. otrzymują brzmienie następujące: „W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych tymczasowych przepisów) należy trzy kolumny po stronie przychodu i trzy po stronie rozchodu przeznaczyć na opłaty stemplowe. Jedna z kolumn po każdej stronie ma być

zaopatrzone w nagłówek: „Opłaty stemplowe; poz. 1”, druga w nagłówek: „Opłaty stemplowe; poz. 10”, trzecia w nagłówek: „Dodatek 10% do opł. stempli”. Kasa sądowa zapisuje w przypadku poszczególnym do kolumny trzeciej — kwotę dodatku 10% o-owego, wymienioną w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty zapisuje do kolumny pierwszej lub drugiej — według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym po stronie lewej u góry.

Wpłacając do kasy skarbowej sumy pobrane tytułem opłat stemplowych, kasa sądowa wymienia w deklaracji płatniczej, względnie na odwrotnej stronie blankietu nadawczego P. K. O., osobno kwotę, która ma być zarachowana w pozycji 1, osobno tę, która należy do pozycji 10 i osobno kwotę dodatku 10% o-owego.

Zmiany w części drugiej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austriacki.

Do § 28 i. s. sąd.

§ 6. Formularz nakazu płatniczego (wzór 4) ulega zmianie, na tem polegającej, że zdania pierwsze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę . . . . zł. . . . gr., obliczoną w kolumnach 8 i 9, względnie 14, jak również nadzwyczajny 10% o-owy dodatek w kwocie . . . . zł. . . . gr., razem . . . . zł. . . . gr., słowami . . . . należy wnieść do kasy sądowej”.

W kolumnach 8, 9 i 14 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczania dodatku 10% o-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

Do § 44 i. s. sąd.

§ 7. W kolumnie 7 wykazu opłat stemplowych należy wymienić całą należność, a zatem kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10% o-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d”. Należy więc np. wpisać w kol. 7: 2.200 zł., a w kol. 13: „d. 200 zł.”.

Do § 61 i. s. sąd.

§ 8. Organ wykonawczy, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że, jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę z dodatkiem 10% o-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowymi, to należy złożyć (do rąk organu wykonawczego) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

Do § 62 i. s. sąd.

§ 9. Dział księgi pieniężnej, przeznaczony dla opłat stemplowych, ma być w 1927 r. prowadzony według zmienionego wzoru, załączonego do niniejszej instrukcji. *)

Ustęp czwarty § 62 otrzymuje brzmienie następujące: „Po stronie przychodu należy kolumny 3, 4 oraz 7 — 9 wypełnić według odnośnych danych,

*) Różnica polega na tem, że po stronie przychodu kolumna pod napisem „Uwagi” została zaopatrzoną w № 10 i że utworzono nową kolumnę 9 pod napisem „dodatek 10% o-owy”.

umieszczonych w nakazie płatniczym. Należy mianowicie do kolumny 9 zapisać kwotę dodatku 10% o-owego, wymienioną w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty należy zapisać do kolumny 7 lub 8 — według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym po stronie lewej u góry”.

Zdanie przedostatnie § 62 otrzymuje brzmienie następujące: „W deklaracji, względnie na blankiecie P. K. O., ma podać, że chodzi o opłaty stemplowe oraz wskazać, ile należy zarachować na pozycję 1, ile na pozycję 10, a ile na dodatek 10% o-owy”.

Zmiany w części trzeciej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki.

Do § 70 i. s. sąd.

§ 10. Opłatę stemplową należy wymierzyć w kwocie, przewidzianej w ustawie o opłatach stemplowych, z doliczeniem dodatku 10% o-owego.

Formularz polecenia poboru (wzór 6) ulega zmianie, na tem polegającej, że po stronie prawej u góry zwrot „Pozycja 1, 8, 10” uzupełniono wyrazami „. . . zł. . . gr”, a poniżej umieszczono wyrazy „Dodatek 10% o . . . . zł. . . gr.”.

W tekście polecenia poboru przed wyrazem „tytułem” należy wymienić całą należność, nie wyłączając dodatku 10% o-owego.

Do § 74 i. s. sąd.

§ 11. Formularz nakazu płatniczego (wzór 7) ulega zmianie, na tem polegającej, że zdanie pierwsze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę . . . . zł. . . gr. obliczoną w kolumnach 7 i 8, względnie 14, jak również nadzwyczajny dodatek 10% o-owy w kwocie . . . . zł. . . gr., razem . . . . zł. . . gr., słowami . . . . należy wnieść do kasy sądowej”.

W kolumnach 7, 8 i 14 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczania dodatku 10% o-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

Do § 77 i. s. sąd.

§ 12. W kolumnie 7 wykazu opłat stemplowych należy wymienić całą należność, a zatem kwotę, wynikłą z sumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10% o-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d”. Należy więc np. wpisać w kol. 7: 2.200 zł., a w kol. 13: „d 200 zł.”.

Do § 89 i. s. sąd.

§ 13. Komornik, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że, jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę właściwą wraz z dodatkiem 10% o-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowymi, to należy złożyć (do rąk komornika) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

Do § 90 i. s. sąd.

§ 14. Ustępy: czwarty, piąty i szósty § 90 otrzymują brzmienie następujące:

„W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych przepisów) nagłówek kolumny 8 otrzymuje brzmienie następujące: „opłaty stemplowe (dział 6 § 13 bu-

dżetu Min. Skarbu)". Kolumna ta zostaje podzielona na cztery rubryki pionowe, których nagłówki będą następujące: rubryki pierwszej — „a) pozycja 1”, drugiej — „b) pozycja 8”, trzeciej — „c) pozycja 10”, czwartej — „d) dodatek 10⁰/o-owy”.

Wypełnienie tych rubryk pionowych następuje według wskazówki, umieszczonej przez sekretariat sądowy na poleceniu poboru (§ 70), względnie na nakazie płatniczym (§ 74). Należy mianowicie przedewszystkiem wypełnić kolumnę „d”, wpisując do niej kwotę dodatku 10⁰/o-owego, wymienioną w poleceniu poboru po stronie prawej u góry, względnie w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty zapisuje się do kolumny „a”, względnie „b”, względnie „c”.

We wzorze deklaracji płatniczej (wzór 3 do powołanych przepisów tymczasowych) ustęp, zaczynający się od słów „na Dz. VI” otrzymuje brzmienie następujące: „na Dz. 6 § 13 budż. Min. Skarbu (opłaty stemplowe) . . . . . zł. . . gr.
a mianowicie: na pozycję 1 . . . . . zł. . . gr.
na pozycję 8 . . . . . zł. . . gr.
na pozycję 10 . . . . . zł. . . gr.
na dodatek 10⁰/o-owy . . . . . zł. . . gr.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:

G. Czechowicz

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu.

Wzór № 5 do § 62.

Księga pieniężna

Sądu .....

Opłaty stemplowe.

P R Z Y C H Ó D										
1	2	3	4	5	6		7	8	9	10
Pozycja	Data	Liczba czynności	W. O. S.	Płatnik	Kwota uiszczona		Zarachowanie			UWAGI
					zł.	gr.	Pozycja budżetowa 1	Pozycja budżetowa 10	Dodatek 10 ⁰ /o-wy	

R O Z C H Ó D				
1	2	3		4
Pozycja	Data	Przekazano kasie skarbowej		UWAGI
		zł.	gr.	